Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 43 **Vydána dne 29. června 1990** **Cena Kčs 3,80**

OBSAH:

268. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 76/1957 Ú. l., o přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity (částečné invalidity)

269. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o zjednodušení úpravy odměňování dělníků, obchodně provozních a technickohospodářských pracovníků

270. Vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky o odměnách advokátů a komerčních právníků za poskytování právní pomoci

271. Vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky o stravování v zařízeních sociální péče

272. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky o stravovaní v zariadeniach sociálnej starostlivosti

273. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky, ktorou sa mení vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení, v znení vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 145/1990 Zb.

274. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se mění a doplňuje vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 110/1975 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení

275. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rakouské republiky o spolupráci při předcházení a odhalování soudně trestných činů a zajišťování bezpečnosti silniční dopravy

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Opatření ministerstva financí, cen a mezd České republiky o úlevách u soudních poplatků

268

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 25. června 1990,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 76/1957 Ú. l., o přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity (částečné invalidity)

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí České republiky a ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí Slovenské republiky podle § 51 odst. 4 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 180/1990 Sb., a podle § 144 zákona č. 103/1964 Sb., a zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 116/1967 Sb., zákona č. 103/1988 Sb. a zákona č. 180/1990 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva zdravotnictví, Ústřední rady odborů a státního úřadu sociálního zabezpečení č. 76/1957 Ú. l., o přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity (částečné invalidity), se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se vypouštějí slova „podle zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení".

2. V § 2 se na konci věty první připojují tato slova: „pokud nezanikl již dříve."; věta druhá se vypouští.

3. § 4 a 5 zní:

„§ 4

Zdravotní stav zaměstnance neschopného práce posuzuje pro účely uznání invalidity nebo částečné invalidity příslušný státní orgán.

§ 5

(1) Rozhodnutí o tom, že zaměstnanec neschopný práce je invalidní nebo částečně invalidní, se oznámí zaměstnanci a vyrozumí se o něm také lékařská poradní komise, která dala podnět k posouzení zaměstnancova zdravotního stavu. Při oznámení rozhodnutí se zaměstnanci doporučí, aby co nejdříve požádal o přiznání invalidního (částečného invalidního) důchodu se zřetelem k tomu, že se mu zastaví výplata nemocenského podle ustanovení § 8.

(2) Jestliže příslušný státní orgán dospěl k závěru, že zaměstnanec neschopný práce není invalidní ani částečně invalidní, sdělí svůj posudek zaměstnanci a lékařské poradní komisi, která dala podnět k posouzení zaměstnancova zdravotního stavu. Rozhodnutí se v takovém případě nevydává.".

4. § 6 odst. 1 zní:

„(1) Proti rozhodnutí podle § 5 odst. 1 lze podat odvolání, o němž se rozhodne po přezkoumání zdravotního stavu zaměstnance neschopného práce.".

5. V § 7 se vypouštějí slova „odboru sociálního zabezpečení", „okresní posudkové komise", „orgánů státní zdravotní správy", „odborových orgánů" a „orgánů sociálního zabezpečení".

6. § 8 zní:

„§ 8

(1) Byl-li zaměstnanec uznán invalidním nebo částečně invalidním v řízení podle § 3 až 6, vydá příslušný státní orgán bez ohledu na právní moc rozhodnutí podle § 5 odst. 1 rozhodnutí, kterým se zastavuje výplata nemocenského po uplynutí jednoho měsíce ode dne vydání rozhodnutí o zastavení výplaty nemocenského.

(2) Podá-li zaměstnanec neschopný práce odvolání proti rozhodnutí podle § 5 odst. 1, kterým byl uznán invalidním (částečně invalidním), a namítá, že není invalidní ani částečně invalidní, má takové odvolání odkladný účinek pro rozhodnutí o zastavení výplaty nemocenského. Nevyhoví-li odvolací orgán tomuto odvolání, zastaví se výplata nemocenského ode dne následujícího po dni, kdy rozhodnutí o odvolání bylo vydáno, ne však dříve, než uplyne doba uvedená v odstavci 1.

(3) Podá-li zaměstnanec neschopný práce odvolání proti rozhodnutí podle § 5 odst. 1, kterým byl uznán invalidním (částečně invalidním), a domáhá se jiného stupně invalidity, nemá takové odvolání odkladný účinek pro rozhodnutí o zastavení výplaty nemocenského. Výplata nemocenského se zastaví v tomto případě po uplynutí doby uvedené v odstavci 1.

(4) Jestliže by podpůrčí doba plynoucí podle § 15 odst. 3, popřípadě odst. 4 zákona skončila dříve než doby stanovené v předchozích odstavcích, zastaví se výplata nemocenského ode dne následujícího po skončení podpůrčí doby.".

7. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který zní:

„§ 9a

Ustanovení této vyhlášky platí obdobně pro družstevní rolníky.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1990.

Ministr:
Miller v. r.

269

VYHLÁŠKA
federálního ministerstva práce a sociálních věcí
ze dne 26. června 1990
o zjednodušení úpravy odměňování dělníků, obchodně provozních a technickohospodářských pracovníků

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 123 odst. 1 písm. a) a b) zákoníku práce (úplné znění č. 52/1989 Sb.) po projednání s ministerstvem financí, cen a mezd České republiky, ministerstvem financí, cen a mezd Slovenské republiky a s příslušnými odborovými orgány:

§ 1
Rozsah platnosti

(1) Tato vyhláška se vztahuje

a) na dělníky odměňované podle mzdových předpisů vydaných ústředními orgány[1]) (dále ten „mzdový předpis o odměňování dělníků“),

b) na obchodně provozní pracovníky odměňované podle výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. srpna 1985 č. j. 514-18544-5111 o odměňování obchodně provozních pracovníků[2]) (dále jen „výnos z 2. 8. 1985“),

c) na technickohospodářské pracovníky odměňované podle výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. září 1984 č. j. 51-12430-3156 o odměňování technickohospodářských pracovníků,[3]) ve znění opatření ze dne 30. srpna 1985 č. j. 515-19738-5122[4]) a výnosu ze dne 13. července 1987 č. j. 514-33885-5112,[5]) a na technickohospodářské pracovníky podniků a hospodářských zařízení společenských organizací odměňované podle předpisů vydaných příslušnými ústředními orgány společenských organizací[6]) (dále jen „výnos z 12. 9. 1984“),

d) na dělníky, obchodně provozní a technickohospodářské pracovníky

1. v pracovním poměru k podnikateli,[7]) který zaměstnává nad 200 pracovníků,
2. akciových společností[8]) a obdobných společností,

---

[1]) Předpisy vydané k provedení zásad druhé etapy programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy podle usnesení vlády ČSSR č. 32/1984 a č. 110/1985.

[2]) Reg. v částce 24/1985 Sb.

[3]) Reg. v částce 22/1984 Sb.

[4]) Reg. v částce 22/1985 Sb.

[5]) Reg. v částce 17/1987 Sb.

[6]) Směrnice ÚV NF ČSSR ze dne 11. 6. 1986 č. j. 89/86 o odměňování THP v některých hospodářských zařízeních organizací v ekonomické působnosti NF, ve znění směrnic ze dne 18. 11. 1987 č. j. 152/87(18).
Směrnice ÚV NF ČSSR ze dne 28. 10. 1987 č. j. 137/87 o odměňování THP v nevýrobních oborech činnosti hospodářských zařízení organizací v ekonomické působnosti NF, ve znění směrnic ze 13. 12. 1988 č. j. III/725/88.
Výnos federálního výboru Svazu invalidů ze dne 26. ledna 1987 č. 2/1987 o odměňování THP v hospodářských zařízeních Svazu invalidů v ČSR a SSR, ve znění výnosu federálního výboru Svazu invalidů ze dne 1. září 1987 č. 4/1987.

[7]) Zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.

[8]) Zákon č. 104/1990 Sb., o akciových společnostech.

3. podniků se zahraniční majetkovou účastí,[9]) cizozemských organizací[10]) a organizací s mezinárodním prvkem,[10]) pokud se na ně nevztahuje zvláštní předpis,

(dále jen „organizace").

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na pracovníky v malých organizacích,[11]) na pracovníky dělnických povolání v orgánech státní správy a některých dalších organizacích[12]) a na pracovníky odměňované podle zvláštních předpisů.[13])

§ 2

Obecné ustanovení

Pokud mzdové předpisy o odměňování dělníků, výnos z 12. 9. 1984 a výnos z 2. 8. 1985 vyžadují k provedení některého opatření souhlas nadřízeného nebo ústředního orgánu, není tohoto souhlasu třeba.

§ 3

Odměňování dělníků

(1) V pravomoci příslušného ústředního orgánu při odměňování dělníků je i nadále

a) vydávání, změny a doplňky kvalifikačních katalogů, resortních (odvětvových) sborníků příkladů pracovních činností a resortních sborníků převzatých dělnických povolání,

b) vydávání, změny a doplňky resortních seznamů příkladů fyzicky mimořádně namáhavých prací a resortních seznamů (sborníků) prací odměňovaných příplatkem za ztížené a zdraví škodlivé pracovní prostředí skupiny II; přitom výši příplatků této skupiny v rámci rozpětí stanoví organizace;

c) stanovení jednotných sazeb odměn za výkon inspekčních dispečerských a podobných pohotovostních služeb.

(2) Organizace může odměňovat dělníky

a) zabezpečující údržbu, opravy, seřizování strojů a zařízení stupnicí mzdových tarifů, která je převážně uplatňována v provozech, popř. úsecích, pro něž tyto činnosti zajišťují;

b) vykonávající práce zařazené do 2. tarifní třídy mzdovým tarifem 3. tarifní třídy;

c) druhou základní stupnicí mzdových tarifů ve výrobních a provozních úsecích, pro něž je ve mzdových předpisech pro odměňování dělníků stanovena první základní stupnice.

(3) Organizace není povinna při odměňování dělníků

a) přiznávat jim osobní třídu a poskytovat příplatek při přidělení práce s nižším mzdovým tarifem, než je tarif osobní třídy;

b) individuální úkolovou mzdou dodržovat rozdíl mezi jejich průměrnou osobní třídou a průměrnou tarifní třídou vykonávaných prací ve výši 0,3 třídy.

§ 4

Odměňování obchodně provozních pracovníků

(1) V pravomoci příslušného ústředního orgánu při odměňování obchodně provozních pracovníků je i nadále koordinace, doplňování a změny kvalifikačního katalogu.

(2) Příplatek za práci v sobotu a neděli podle § 11 odst. 1 výnosu z 2. 8. 1985 lze poskytovat též pracovníkům provozních jednotek uvedených v § 11 odst. 2, pokud je to pro ně výhodnější.

§ 5

Odměňování technickohospodářských pracovníků

(1) V pravomoci příslušného ústředního orgánu při odměňování technickohospodářských pracovníků je i nadále koordinace, doplňování a změny kvalifikačního katalogu, stanovení systémů kategorizace organi-

---

[9]) Zákon č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí, ve znění pozdějších předpisů.

[10]) § 6 zákoníku práce.

Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) Vyhláška FMPSV č. 146/1989 Sb., o odměňování pracovníků v malých organizacích.

[12]) Výnos FMPSV ze dne 26. 5. 1988 č. j. 515-38434-5147 o odměňování pracovníků dělnických povolání v orgánech státní správy a některých dalších organizacích (reg. v částce 26/1988 Sb.).

[13]) Např. výnos FMPSV ze dne 8. 4. 1988 č. j. 515-34264-5129 o odměňování pracovníků v závodních jednotkách požární ochrany (reg. v částce 17/1988 Sb.).

zací a stanovení podmínek pro poskytování odměn za výkon inspekčních a dispečerských služeb.

(2) Při uplatňování výnosu z 12. 9. 1984 stanoví

a) zařazení funkce vedoucího organizace (ředitele, předsedy družstva apod.) do tarifních tříd podle kategorizace organizací a výši osobního ohodnocení (mimořádného osobního ohodnocení) zakladatel a u družstev, akciových společností a obdobných organizací jejich příslušný orgán;

b) zařazení funkce vedoucího organizační jednotky, náměstka vedoucího organizace, zástupce vedoucího organizační jednotky, vedoucího vnitropodnikového útvaru a vedoucího oddělení do tarifních tříd organizace; přitom přihlíží k náročnosti, odpovědnosti a rozsahu činnosti funkce, popřípadě řízeného úseku nebo útvaru.

(3) Stupnici mzdových tarifů Ib lze uplatnit u uvedeného okruhu funkcí též na úsecích s velmi obtížnými a ztíženými podmínkami.

(4) Vedení (řízení) skupiny pracovníků v odborných činnostech se obecně předpokládá u funkcí ve 13. a vyšší tarifní třídě.

(5) Absolventy vysokých a středních škol lze zařazovat po dobu nástupní praxe (dalšího zapracování) do nejnižších funkcí a tarifních tříd, pro něž je předepsán jako kvalifikační předpoklad stupeň školního vzdělání, kterého absolventi dosáhli.

§ 6

Odměňování pracovníků v dalších organizacích

(1) Při odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích uvedených v § 1 odst. 1 písm. d) se postupuje obdobně podle výnosu z 12. 9. 1984 a této vyhlášky.

(2) Při odměňování dělníků v organizacích uvedených v § 1 odst. 1 písm. d) se postupuje obdobně podle mzdového předpisu o odměňování dělníků platného v příslušném odvětví a této vyhlášky.

(3) Při odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích uvedených v § 1 odst. 1 písm. d) se postupuje obdobně podle výnosu z 2. 8. 1985 a této vyhlášky.

§ 7

Společná ustanovení

(1) Vymezení okruhu technickohospodářských a obchodně provozních pracovníků, jimž se poskytuje osobní ohodnocení, je v pravomoci organizace.

(2) Kvalifikační požadavek odborné praxe pro jednotlivá povolání a funkce uvedený v příslušných kvalifikačních katalozích se považuje pouze za orientační; délku odborné praxe pro kvalitní výkon jednotlivých povolání určí organizace. O zařazení pracovníků do funkcí a tarifních tříd, kteří nesplňují kvalifikační předpoklad vzdělání, rozhoduje organizace; ustanovení § 46 odst. 1 písm. e) zákoníku práce tím není dotčeno.

(3) Organizace je povinna poskytovat dělníkům, obchodně provozním a technickohospodářským pracovníkům podle příslušných mzdových předpisů mzdové příplatky za práci přesčas, o sobotách a nedělích, v nočních směnách, ve výškách nad 50 m, ve ztížených a zdraví škodlivých pracovních podmínkách skupiny II, a práci ve zdravotně vysoce rizikových pracovních podmínkách[14]) a odměnu za pracovní pohotovost. O uplatnění ostatních mzdových příplatků uvedených ve mzdových předpisech a o podmínkách pro jejich poskytování rozhoduje organizace; pokud se tyto příplatky neuplatní, lze rozdílnou náročnost a obtížnost pracovních podmínek vyjádřit v prémiích nebo odměnách, popř. ostatních složkách mzdy.

(4) Organizace může jednotlivé mzdové příplatky stanovit průměrnými částkami (paušalizovat), tyto částky kumulovat do jedné popřípadě několika částek a poskytovat v této částce až po dobu 1 roku, pokud dříve nedojde k podstatné změně pracovních podmínek; přitom organizace není povinna vést soustavnou evidenci nároků pracovníků podle jednotlivých příplatků.

(5) Pokud podle této vyhlášky přísluší pravomoc ústřednímu orgánu, rozumí se tím u bytových, spotřebních a výrobních družstev, u podniků a hospodářských zařízení společenských organizací a u organizací uvedených v § 1 odst. 1 písm. d) příslušné ministerstvo práce a sociálních věcí, není-li touto vyhláškou stanoveno jinak [§ 5 odst. 2 písm. a)].

[14]) Směrnice FMPSV ze dne 30. 12. 1981 č. j. 313-1422/ 7203 pro odměňování zdravotně vysoce rizikových prací při použití izolačních dýchacích přístrojů (reg. v částce 8/1982 Sb., publikovány pod č. 1/1982 Ú. v. ČSR a č. 17/1981 Ú. v. SSR).

§ 8

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. června 1988 č. j. 51-27702--5122 o úpravě odměňování pracovníků státních podniků a družstev (reg. v částce 26/1988 Sb.).

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1990.

Ministr:
Miller v. r.

270

VYHLÁŠKA
ministerstva spravedlnosti České republiky
ze dne 19. června 1990
o odměnách advokátů a komerčních právníků za poskytování právní pomoci

Ministerstvo spravedlnosti České republiky stanoví podle § 51 zákona České národní rady č. 128/1990 Sb., o advokacii, a podle § 46 zákona České národní rady č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované:

ČÁST PRVNÍ

Oddíl první

Obecná ustanovení

§ 1

Advokát poskytuje právní pomoc za odměnu, jejíž výše a způsob jejího určení se řídí ustanoveními této vyhlášky.

§ 2

(1) Odměňují se jednotlivé úkony právní pomoci, nebo úplné vyřízení věci, anebo poskytování právní pomoci v určitém rozsahu po určitou dobu.

(2) V odměně je zahrnuta i úhrada za administrativní a jiné práce provedené v souvislosti s poskytováním právní pomoci.

§ 3

(1) Při uzavírání smlouvy o poskytnutí právní pomoci se může advokát dohodnout s tím, kdo jej požádal o poskytnutí právní pomoci (dále jen „klient“) na

a) druhu smluvní odměny,
b) případném snížení nebo zvýšení základní sazby hodinové odměny nebo na výši paušální či podílové odměny.

(2) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 1, má se za to, že se advokát dohodl s klientem na odměně určené podle ustanovení této vyhlášky o mimosmluvní odměně.

§ 4

Advokát může poskytnout právní pomoc bezplatně, jen jde-li o jednoduchou informativní poradu, anebo se souhlasem představenstva České advokátní komory.

Oddíl druhý

Odměna advokáta

§ 5

Smluvní odměna

(1) Výše smluvní odměny se určuje

a) podle počtu hodin účelně vynaložených k vyřízení věci a hodinové sazby (hodinová odměna),
b) paušální částkou (paušální odměna),
c) podílem na hodnotě věci (podílová odměna).

(2) Způsoby určení odměny podle odstavce 1 písm. a) a b) mohou být kombinovány.

(3) Smluvní odměna nesmí činit méně, než by činila mimosmluvní odměna v téže věci.

(4) Advokát může seznámit veřejnost s výší svých smluvních odměn, nikoli však prostřednictvím hromadných informačních prostředků.

Hodinová odměna

§ 6

(1) Základní sazba hodinové odměny činí 200 Kčs za každou započatou hodinu.

(2) Advokát se může dohodnout s klientem na snížení základní sazby hodinové odměny až na polovinu. Na jejím zvýšení až na trojnásobek se může dohodnout s klientem, jde-li o věc mimořádně obtížnou nebo je-li k jejímu vyřízení nutné použití cizího práva nebo cizího jazyka.

(3) Při poskytování jednoduché právní porady lze dohodnout základní sazbu hodinové odměny dělenou na započaté čtvrthodiny.

§ 7

(1) Dohodne-li se advokát s klientem na hodinové odměně, je povinen

a) informovat jej o předpokládaném rozsahu prací,

b) upozornit jej předem písemně na podstatné překročení původně předpokládaného rozsahu; jinak nemá právo na zaplacení rozdílu v odměně.

(2) Advokát je povinen předložit klientovi při vyúčtování časovou specifikaci práce.

Paušální odměna

§ 8

(1) Paušální odměna může být sjednána za

a) úplné vyřízení věci nebo souboru věcí,

b) poskytování právní pomoci v určitém časovém období nebo po dobu neurčitou.

(2) Výše paušální odměny se určí se zřetelem k předpokládané věcné a časové náročnosti práce a k základní sazbě hodinové odměny.

§ 9

Neposkytuje-li advokát právní pomoc až do úplného vyřízení věci nebo souboru věcí, anebo neposkytuje-li jí po celé sjednané období, přísluší mu poměrná část dohodnuté paušální odměny; v takovém případě je povinen předložit klientovi specifikaci práce.

Podílová odměna

§ 10

(1) Podílová odměna může být sjednána ve formě podílu na hodnotě věci, která je předmětem řízení před soudem nebo jiným orgánem, je-li výsledek tohoto řízení podle okolností případu značně nejistý.

(2) Podílová odměna nesmí přesahovat 20 % hodnoty věci.

§ 11

(1) Advokát má právo na sjednanou podílovou odměnu jen za předpokladu, že klient, s nímž se dohodl na poskytnutí právní pomoci za tuto odměnu, měl plný úspěch ve věci.

(2) Skončí-li řízení jen částečným úspěchem klienta, má advokát právo na mimosmluvní odměnu ve výši stanovené podle míry úspěchu ve věci.

(3) Neměl-li klient ani částečný úspěch ve věci, může od něj advokát požadovat pouze úhradu hotových výdajů.

Mimosmluvní odměna

§ 12

Výše mimosmluvní odměny se stanoví podle hodnoty nebo druhu věci a podle počtu úkonů právní pomoci, které advokát ve věci vykonal.

§ 13

(1) Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní pomoci, stanovená podle hodnoty věci, činí z hodnoty:

do 1000 Kčs	200 Kčs
přes 1000 Kčs do 5000 Kčs	300 Kčs
přes 5000 Kčs do 10 000 Kčs	400 Kčs
přes 10 000 Kčs do 200 000 Kčs	400 Kčs a 10 Kčs za každých započatých 1000 Kčs, o které hodnota věci převyšuje 10 000 Kčs
přes 200 000 Kčs	2300 Kčs a 10 Kčs za každých započatých 10 000 Kčs, o které hodnota věci převyšuje 200 000 Kčs.

(2) Hodnota opětujících se plnění se stanoví součtem hodnot těchto plnění; jde-li však o plnění na dobu delší než tři roky nebo na dobu neurčitou, stanoví se jen trojnásobkem hodnoty ročního plnění.

(3) Při výkonu rozhodnutí pro opětující se plnění jsou pro stanovení odměny rozhodné jen splátky, které jsou v době nařízení výkonu rozhodnutí již splatné.

(4) Ve věcech zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví a ve věcech vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví se vychází z hodnoty požadovaného podílu.

(5) Za správu majetku náleží mimosmluvní odměna ve výši 10 % hrubého ročního příjmu ze spravovaného majetku, nejméně 400 Kčs ročně.

(6) Nelze-li hodnotu věci vyjádřit v penězích, anebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní pomoci 200 Kčs, není-li dále stanoveno jinak.

§ 14

Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní pomoci ve věcech péče o nezletilé, osvojení, pěstounské péče, způsobilosti k právním úkonům, opatrovnických, prohlášení za mrtvého, přezkoumávání rozhodnutí jiných orgánů a ve věcech projednávaných před

státním notářstvím s výjimkou projednávání dědictví a výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti činí 100 Kčs.

§ 15

(1) Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní pomoci při obhajobě v trestním řízení, zastupování při objasňování přestupků a v řízení o přestupcích činí:

a) 200 Kčs, jde-li o přestupek, anebo o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje jeden rok,

b) 400 Kčs, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let,

c) 600 Kčs, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje deset let,

d) 800 Kčs, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody převyšující deset let, anebo za který lze uložit výjimečný trest.

(2) K zákonnému snížení trestní sazby u mladistvých se nepřihlíží.

Úkony právní pomoci

§ 16

(1) Odměna náleží za každý z těchto úkonů právní pomoci:

a) první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby,

b) další poradu s klientem přesahující jednu hodinu,

c) písemné podání soudu nebo jinému orgánu, týkající se věci samé,

d) účast při vyšetřovacím úkonu, při seznámení s výsledky vyšetřování, popřípadě vyhledávání, při objasňování přestupků a na jednání před soudem nebo jiným orgánem, a to každé započaté dvě hodiny,

e) sepsání právního rozboru věci,

f) jednání s protistranou, a to každé započaté dvě hodiny,

g) návrh na předběžné opatření, dojde-li k němu před zahájením řízení, odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření, návrh na obnovu řízení, odvolání, popřípadě stížnost proti rozhodnutí o návrhu na obnovu řízení, podnět k podání stížnosti pro porušení zákona,

h) sepsání listiny o právním úkonu.

(2) Odměna ve výši jedné poloviny náleží za každý z těchto úkonů právní pomoci:

a) návrh na předběžné opatření, dojde-li k němu po zahájení řízení, návrh na zajištění důkazu nebo dědictví;

b) návrh na opravu odůvodnění rozhodnutí, na odstranění následků zmeškání a na změnu rozhodnutí ve splátkách,

c) odvolání proti rozhodnutí, pokud nejde o rozhodnutí ve věci samé, a vyjádření k odvolání,

d) návrhy a stížnosti ve věcech, ve kterých se rozhoduje ve veřejném zasedání, s výjimkou návrhu na obnovu řízení,

e) účast při veřejném zasedání, nejde-li o odvolání nebo obnovu řízení,

f) a jde-li o výkon rozhodnutí, převzetí a přípravu zastoupení, návrh na zahájení řízení, vyjádření k tomuto návrhu, zastupování při jednání, odvolání proti rozhodnutí a vyjádření k odvolání.

(3) Za úkony právní pomoci neuvedené v odstavcích 1 a 2 náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou a účelem nejbližší.

§ 17

(1) Advokát může snížit mimosmluvní odměnu až na polovinu. Zvýšit ji může až na trojnásobek, jde-li o věc mimořádně obtížnou nebo je-li k jejímu vyřízení nutné použít cizího práva nebo cizího jazyka.

(2) Mimosmluvní odměna se sníží o 20 %, jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob.

(3) Při spojení dvou nebo více věcí se zvyšuje mimosmluvní odměna náležející ve věci s nejvyšší hodnotou o polovinu mimosmluvní odměny, jež by jinak náležela v ostatních spojených věcech.

(4) Ustanovení odstavce 3 neplatí, je-li spojení věcí ke společnému projednání stanoveno zákonem. V takovém případě se stanoví výše mimosmluvní odměny podle věci s nejvyšší hodnotou.

Oddíl třetí

Hotové výdaje a náhrada za promeškaný čas

§ 18

Advokát má vedle nároku na odměnu také nárok na

a) úhradu hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytováním právní pomoci, zejména na soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, hovorné, znalecké posudky, překlady a opisy,

b) náhradu za promeškaný čas.

§ 19

(1) Advokát se může dohodnout s klientem na druhu a výši některých hotových výdajů, jejichž vynaložení se předpokládá v souvislosti s poskytováním právní pomoci.

(2) Dohodne-li se advokát s klientem na smluvní odměně, může se s ním dohodnout také na paušální částce jako úhradě veškerých nebo některých hotových výdajů, jejichž vynaložení se předpokládá v souvislosti s poskytováním právní pomoci. Klient pak nemůže požadovat při vyúčtování specifikaci těchto hotových výdajů a advokát nemůže požadovat náhradu těch hotových výdajů, o něž byla dohodnutá paušální částka překročena.

(3) Nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako úhradě výdajů na místní poštovné, hovorné a přepravné, činí tato částka 30 Kčs na jeden úkon právní pomoci.

(4) Výše úhrady cestovních výdajů se řídí právními předpisy o cestovních náhradách,[1]) pokud tato vyhláška nestanoví jinak.

§ 20

(1) Náhrada za promeškaný čas náleží

a) při úkonech prováděných v místě, které není sídlem advokáta, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět,

b) za čas promeškaný v důsledku zpoždění zahájení jednání před soudem nebo jiným orgánem, jestliže toto zpoždění činí více než 30 minut.

(2) Náhrada podle odstavce 1 činí 20 Kčs za každou i jen započatou půlhodinu.

ČÁST DRUHÁ

§ 21

Odměna komerčního právníka

Způsob určení a výše odměny za poskytování právní pomoci komerčními právníky fyzickým a právnickým osobám ve věcech souvisejících s jejich podnikatelskou činností se řídí ustanoveními této vyhlášky.

ČÁST TŘETÍ

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 22

Při úvaze o poskytnutí bezplatné právní pomoci (§ 4) a o snížení odměny (§ 6 odst. 2, § 17 odst. 1) se přihlédne zejména k majetkovým a sociálním poměrům klienta a k povaze věci.

§ 23

(1) Při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se přiznává klientovi proti jiné fyzické či právnické osobě, se výše odměny advokáta určí podle ustanovení této vyhlášky o mimosmluvní odměně (§ 12 a násl.); ustanovení § 17 odst. 1 první věta se nepoužije. Na to je advokát povinen upozornit klienta, jedná-li s ním o smluvní odměně.

(2) Ustanovení odstavce 1 první věta platí i pro výši odměny advokáta ustanoveného prokurátorem nebo soudem.

§ 24

(1) Advokát se může dohodnout s klientem - devizovým cizozemcem na takovém způsobu a výši odměny, jak je obvyklá ve státu jeho bydliště nebo sídla, anebo jak je obvykle požadována za obdobné právní služby v cizině.

(2) Je-li předmětem řízení nárok na zaplacení v cizí měně a nebrání-li tomu zvláštní předpisy, může být odměna advokáta sjednána i v této měně.

(3) K dohodě podle odstavců 1 a 2 se nepřihlíží při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se přiznává jiné fyzické či právnické osobě; na to je advokát povinen klienta upozornit.

§ 25

Za úkony právní pomoci provedené přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky přísluší advokátu odměna podle dosavadních předpisů.

§ 26

Zrušuje se vyhláška ministra spravedlnosti č. 50/1965 Sb., o odměnách za poskytování právní pomoci (advokátní tarif).

§ 27

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1990.

Ministryně:
JUDr. **Burešová** v. r.

[1]) Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, v platném znění.

271

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky
ze dne 26. června 1990
o stravování v zařízeních sociální péče

Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České republiky stanoví v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a zúčastněnými ústředními orgány podle § 177 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., a podle § 58 písm. d), f) a h) zákona České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení:

ČÁST PRVNÍ

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1
Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje podmínky pro stravování v zařízeních sociální péče[1]) (dále jen „zařízení"), pro společné stravování starých občanů a těžce zdravotně postižených občanů zajišťované z těchto zařízení,[2]) pro stravování příjemců některých dalších služeb sociální péče[3]) (dále jen „stravování") a stanoví výši úhrady za poskytovanou stravu.

§ 2
Strávníci

(1) Stravování se poskytuje

a) starým občanům,
b) občanům těžce zdravotně postiženým,
c) dětem umístěným ve stanicích pečovatelské služby pro děti,
d) občanům se změněnou pracovní schopností umístěným ve výcvikových střediscích a zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností,
e) účastníkům rekreačně výchovných táborů a sociálně zdravotních a jiných kursů,
f) občanům vykonávajícím civilní službu.[4])

(2) Dovolují-li to provozní podmínky zařízení, nebrání-li tomu hygienicko-epidemiologické důvody a nezhorší-li se tím úroveň stravování strávníků uvedených v odstavci 1, lze stravování poskytovat rovněž

a) pracovníkům zařízení a ostatním pracovníkům okresního ústavu sociálních služeb, v němž je zařízení začleněno, a to i v době pracovní neschopnosti, dovolené na zotavenou, v době pracovního volna a ve dnech pracovního klidu,
b) důchodcům, kteří do odchodu do důchodu pracovali v zařízení nebo v okresním ústavu sociálních služeb, v němž je zařízení začleněno, pokud nejsou výdělečně činní,
c) občanům docházejícím do zařízení z důvodu výuky nebo získání praxe,
d) pracovníkům jiných organizací, kteří jsou v zařízení na pracovní cestě nebo jinak činní, dobrovolným pečovatelkám, rodinným příslušníkům strávníků uvedených v písmenu a) a manželům (manželkám) strávníků uvedených v písmenu b), pokud pobírají dávky důchodového zabezpečení a nejsou výdělečně činní,
e) se souhlasem vedoucího zařízení dalším občanům.

§ 3

(1) Celodenním stravováním se rozumí snídaně, oběd, večeře a dvě vedlejší jídla; u diety diabetické, bílkovinné a výživné snídaně, oběd, večeře a tři vedlejší jídla.

(2) Dietní stravu lze poskytovat na základě doporučení příslušného lékaře; strávníkům uvedeným v § 2 odst. 2 lze dietní stravu poskytovat za předpokladu, že se příslušný druh diety v zařízení pravidelně připravuje.

(3) Způsob přihlašování a odhlašování stravy stanoví vedoucí zařízení.

---

[1]) § 45 zákona ČNR č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení.

[2]) § 73 odst. 6 písm. i) a f) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

§ 58 vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky č. 152/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon ČNR o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení.

[3]) § 13 odst. 2 a 3 vyhlášky MZSV ČSR č. 152/1988 Sb.

§ 65 odst. 1 a 2 vyhlášky MZSV ČSR č. 152/1988 Sb.

[4]) § 8 odst. 1 zákona č. 73/1990 Sb., o civilní službě.

§ 4

Stravovací jednotky

Stravování se poskytuje v souladu se zásadami správné výživy, s ohledem na věk, zdravotní stav strávníků a podle stravovacích jednotek. Stravovací jednotkou se v zařízení s celodenním stravováním rozumí finanční norma průměrných nákladů na potraviny připadající na jeden ubytovací den; v zařízení, v němž se neposkytuje celodenní stravování, se stravovací jednotkou rozumí denní finanční norma průměrných nákladů na potraviny připadající na jedno hlavní jídlo (snídani, oběd, večeři), popřípadě jedno vedlejší jídlo.

§ 5

Náklady na stravování

Dodržování norem průměrných nákladů na potraviny se sleduje nejméně jednou měsíčně tak, že hodnota skutečně spotřebovaných potravin se porovnává s náklady vypočtenými podle skutečného počtu strávníků za sledované období a stravovací jednotky. Případné rozdíly se vyrovnají k 31. prosinci kalendářního roku.

§ 6

(1) Stravování se zajišťuje přípravou stravy v zařízení, odběrem stravy z jiného zařízení, popřípadě odběrem stravy z jiných organizací.

(2) Odběr stravy z ústavů sociální péče (dále jen „ústav“)[5]) do jiného zařízení, popřípadě i do domácností strávníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) a b) lze sjednat jen za předpokladu dostatečné kapacity a vybavenosti stravovacích provozů ústavů a nezhorší-li se tím úroveň stravování strávníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) a b) umístěných v ústavech.

(3) Odběr stravy z jiných organizací do zařízení musí být sjednán písemně; v dohodě se sjednají zejména konkrétní podmínky odběru stravy a výše úhrady za ni.

ČÁST DRUHÁ

STRAVOVÁNÍ V JEDNOTLIVÝCH DRUZÍCH ZAŘÍZENÍ

DÍL PRVNÍ

STRAVOVÁNÍ V ÚSTAVECH

§ 7

V ústavech[5]) s výjimkou domovů-penziónů pro důchodce se poskytuje celodenní stravování jako součást komplexní péče podle stravovacích jednotek uvedených v § 8; v ústavech s denním pobytem se poskytuje oběd a dvě vedlejší jídla.

§ 8

(1) Stravovací jednotky činí:

a) v ústavech pro tělesně postiženou mládež, v ústavech pro tělesně postiženou mládež s přidruženým mentálním postižením, v ústavech pro tělesně postiženou mládež s více vadami, v ústavech pro mentálně postiženou mládež a v samostatných odděleních (ústavech) pro týdenní pobyt tělesně postižené mládeže, tělesně postižené mládeže s přidruženým mentálním postižením, tělesně postižené mládeže s více vadami nebo mentálně postižené mládeže

ve věku od 3 do 6 let ..... 18,70 Kčs,
od 6 do 12 let ..... 22,70 Kčs,
od 12 do 15 let ..... 24,70 Kčs,
od 15 do 26 let ..... 26,70 Kčs,

pokud se poskytuje dietní strava, zvyšují se uvedené stravovací jednotky o 3,90 Kčs na osobu a den,

b) v samostatných odděleních (ústavech) pro denní pobyt tělesně postižené mládeže, tělesně postižené mládeže s přidruženým mentálním postižením, tělesně postižené mládeže s více vadami, mentálně postižené mládeže a pro mládež docházející do ústavů pro tělesně postiženou mládež

ve věku od 3 do 6 let ..... 10,00 Kčs,
od 6 do 12 let ..... 12,00 Kčs,
od 12 do 15 let ..... 12,80 Kčs,
od 15 do 26 let ..... 14,50 Kčs,

pokud se poskytuje dietní strava, zvyšují se uvedené stravovací jednotky o 2,30 Kčs na osobu a den,

c) v domovech důchodců a v ostatních ústavech pro dospělé občany, včetně ústavů pro týdenní pobyt

1. strava normální – racionální ..... 24,70 Kčs,
2. strava dietní (např. šetřící, neslaná, redukční), strava pro pracující obyvatele a pro občany vykonávající civilní službu ..... 26,70 Kčs,
3. dieta diabetická, bílkovinná a výživná ..... 29,70 Kčs,

d) v samostatných odděleních (ústavech) pro denní pobyt dospělých občanů

1. strava normální – racionální ..... 13,40 Kčs,
2. strava dietní (např. neslaná, šetřící, redukční) a strava pro pra-

[5]) § 80 odst. 1 vyhlášky MZSV ČSR č. 152/1988 Sb.

cující obyvatele ..... 14,50 Kčs,
3. dieta diabetická, bílkovinná a výživná ..... 16,40 Kčs.

(2) Zajišťuje-li výjimečně ústav stravování odběrem stravy z jiných organizací (§ 6 odst. 3), stanoví ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České republiky na návrh příslušného orgánu sociálního zabezpečení stravovací jednotky odchylně.

(3) Jestliže je v ústavu výjimečně umístěn občan, který vzhledem k věku patří do jiného druhu ústavu, poskytuje se mu strava ve výši stravovací jednotky platné v ústavu, ve kterém by měl být umístěn.

(4) Na zlepšení stravy o svátcích se dále zvyšují náklady na potraviny o 78,– Kčs na osobu za kalendářní rok.

(5) Při stravování v zotavovacích táborech, při rekreačních pobytech, zájezdech a sportovních hrách může příslušný orgán sociálního zabezpečení, který ústav spravuje, stanovit stravovací jednotku až do výše 40,– Kčs; při stravování v zařízeních veřejného stravování může příslušný orgán sociálního zabezpečení tuto částku zvýšit o dalších 15,– Kčs.

§ 9
Úhrady za stravu

(1) Občané umístění v ústavech hradí náklady stravy v úhradách za ústavní sociální péči podle zvláštního předpisu.[6])

(2) Staří občané a občané těžce zdravotně postižení, jimž se stravování zajišťuje z ústavů, hradí za stravu částky odpovídající pořizovací ceně surovin (odstavec 3) zvýšené o věcné a osobní náklady (dále jen „režie") související s přípravou stravy ve výši 35 % pořizovací ceny surovin; částka režie se zaokrouhlí na desetihaléře. Pořizovací cenou surovin se rozumí náklady na potraviny spotřebované na přípravu jídel včetně ztrát vzniklých přirozeným úbytkem surovin.

(3) Strávníci uvedení v § 2 odst. 2 písm. a), b) a c) hradí za stravu následující částky:

a) strava normální	Kčs
snídaně	3,70
oběd	8,70
večeře	7,40
1 vedlejší jídlo	2,45
b) strava dietní (např. šetřící, neslaná, redukční)	Kčs
snídaně	4,00
oběd	9,40
večeře	8,00
1 vedlejší jídlo	2,65
c) dieta diabetická, bílkovinná a výživná	Kčs
snídaně	4,10
oběd	9,50
večeře	8,00
1 vedlejší jídlo	2,70.

(4) Organizace zajišťující stravování hradí ze svého rozpočtu na 1 hlavní jídlo (oběd nebo večeři) odebrané v průběhu pracovní směny strávníkem uvedeným v § 2 odst. 2 písm. a) pořizovací cenu surovin ve výši 0,60 Kčs, u strávníků uvedených v § 2 odst. 2 písm. b) podle kolektivní smlouvy.

(5) Strávníkům uvedeným v § 2 odst. 2 písm. a) se úhrada za hlavní jídla uvedená v odstavci 3 snižuje

a) o příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb podle kolektivní smlouvy,
b) o částku 0,60 Kčs, kterou hradí ze svého rozpočtu organizace zajišťující stravování, jestliže pracovní směna trvá alespoň 3 hodiny; další hlavní jídlo v téže pracovní směně může být za sníženou úhradu poskytnuto, jen trvá-li práce déle než 11 hodin.

V ostatních případech hradí za hlavní jídla částky stanovené podle odstavce 2.

(6) Strávníkům uvedeným v § 2 odst. 2 písm. b) lze úhradu za 1 hlavní jídlo denně snížit způsobem uvedeným v odstavci 5, je-li tak ujednáno v kolektivní smlouvě. V ostatních případech hradí za hlavní jídla částky stanovené podle odstavce 2.

(7) Strávníci uvedení v § 2 odst. 2 písm. d) hradí za stravu částky stanovené podle odstavce 2.

(8) Strávníci uvedení v § 2 odst. 2 písm. e) hradí za stravu částky stanovené podle odstavce 2; tuto úhradu lze zvýšit o přirážku až do výše 20 % pořizovací ceny surovin.

(9) Úhrada za stravu poskytovanou v polovičním množství rodinným příslušníkům pracovníků ústavu mladším 6 let činí polovinu částek stanovených podle odstavce 2.

(10) Při sportovních hrách zdravotně postižené mládeže, při zotavovacích táborech, rekreačních pobytech a zájezdech, je doprovázejícím pracovníkům poskytováno stravování bezplatně, a to ve stejné hodnotě jako účastníkům sportovních her zdravotně postižené mládeže, zotavovacích táborů a rekreačních pobytů, jestliže se jim neposkytuje za příslušný den stravné podle předpisů o náhradách cestovních výdajů.[7])

[6]) § 122 a násl. vyhlášky FMPSV č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 123/1990 Sb.

[7]) Vyhláška FMPSV č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 10

Příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb

(1) Organizace zajišťující stravování může poskytovat podle kolektivní smlouvy na pořizovací cenu surovin příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb podle předpisů o závodním stravování.[8])

(2) Příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb lze poskytovat

a) strávníkům uvedeným v § 2 odst. 2 písm. a) na 1 hlavní jídlo, trvá-li pracovní směna alespoň tři hodiny; trvá-li práce déle než 11 hodin, lze poskytovat příspěvek z fondu kulturních a sociálních potřeb na obě hlavní jídla,

b) strávníkům uvedeným v § 2 odst. 2 písm. b) na 1 hlavní jídlo denně.

§ 11

O povinnosti pracovníků uvedených v § 2 odst. 2 písm. a) hradit jedno hlavní jídlo za každou odpracovanou směnu platí předpisy o závodním stravování.[9])

DÍL DRUHÝ

STRAVOVÁNÍ VE VÝCVIKOVÝCH STŘEDISCÍCH A ZAŘÍZENÍCH PRO OBČANY SE ZMĚNĚNOU PRACOVNÍ SCHOPNOSTÍ

§ 12

Ve výcvikových střediscích a zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností se poskytuje celodenní stravování podle stravovacích jednotek uvedených v § 13.

§ 13

Stravovací jednotka

(1) Stravovací jednotka ve výcvikových střediscích a zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností činí 26,70 Kčs. Pro občany, kterým je nutno vzhledem ke zdravotnímu stavu poskytovat dietní stravu nebo dietu diabetickou, bílkovinnou nebo výživnou, činí stravovací jednotka 29,70 Kčs. Jestliže jsou ve výcvikových střediscích a zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností umístěni občané mladší 26 let, poskytuje se jim strava ve výši stravovací jednotky platné pro příslušnou věkovou skupinu strávníků v ústavech pro mládež [§ 8 odst. 1 písm. a) a b)].

(2) U občanů umístěných ve výcvikových střediscích a zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností se dále zvyšují náklady na potraviny o 78,– Kčs ročně na osobu na zlepšení stravy o svátcích.

(3) Při stravování v zotavovacích táborech, při rekreačních pobytech a zájezdech občanů z výcvikových středisek a zařízení pro občany se změněnou pracovní schopností může příslušný orgán sociálního zabezpečení, který zařízení spravuje, stanovit stravovací jednotku až do výše 40,– Kčs; stravují-li se tito občané v zařízeních veřejného stravování, může příslušný orgán sociálního zabezpečení tuto částku zvýšit o dalších 15,– Kčs.

§ 14

Úhrady za stravu

(1) Od občanů umístěných ve výcvikových střediscích a zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností se úhrady za stravování nepožadují.[10])

(2) Staří občané a občané těžce zdravotně postižení, jimž je stravování zajištěno z výcvikových středisek a zařízení pro občany se změněnou pracovní schopností, a strávníci uvedení v § 2 odst. 2 písm. d) hradí za stravu částky odpovídající pořizovací ceně surovin (§ 9 odst. 3 písm. b), případně c)] a režii související s přípravou stravy ve výši 35 % pořizovací ceny surovin; částka režie se zaokrouhlí na desetihaléře.

(3) Strávníci uvedení v § 2 odst. 2 písm. a), b) a c) hradí za stravu částky uvedené v § 9 odst. 3 písm. b), případně c); podmínky pro jejich stravování stanovené § 9 odst. 4 až 6 a § 9 odst. 9 a 10, § 10 a 11 platí obdobně.

(4) Strávníci uvedení v § 2 odst. 2 písm. e) hradí za stravu částky stanovené způsobem uvedeným v odstavci 2; tuto úhradu lze zvýšit o přirážku až do výše 20 % pořizovací ceny surovin.

DÍL TŘETÍ

STRAVOVÁNÍ V DOMOVECH-PENZIÓNECH PRO DŮCHODCE, SAMOSTATNÝCH JÍDELNÁCH S VLASTNÍ KUCHYNÍ PRO DŮCHODCE A STANICÍCH PEČOVATELSKÉ SLUŽBY PRO DĚTI

§ 15

(1) Stravování v domovech-penziónech pro dů-

[8]) Nařízení vlády ČSSR č. 137/1989 Sb., o závodním stravování.

[9]) § 9 nařízení vlády ČSSR č. 137/1989 Sb.

[10]) § 92 odst. 2 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb.

chodce (dále jen „penzion“) je službou poskytovanou podle možnosti tohoto ústavu a požadavků obyvatel.[11]) Obyvatelům penzionu lze poskytnout celodenní stravování nebo jednotlivá hlavní či vedlejší jídla.

(2) V samostatných jídelnách s vlastní kuchyní pro důchodce (dále jen „jídelna“)[12]) se poskytuje oběd.

(3) Ve stanicích pečovatelské služby pro děti (dále jen „stanice“)[13]) se poskytuje celodenní stravování.

§ 16

(1) Stravovací jednotku pro obyvatele penzionu stanoví příslušný orgán sociálního zabezpečení, který penzion spravuje, po projednání s obyvateli, přitom lze vycházet ze stravovacích jednotek stanovených pro obyvatele ústavů [§ 8 odst. 1 písm. a)].

(2) Stravovací jednotku pro důchodce stravující se v jídelně a děti umístěné ve stanici stanoví příslušný orgán sociálního zabezpečení, který tato zařízení spravuje; přitom lze vycházet z 35% hodnoty stravovací jednotky stanovené pro obyvatele ústavů [§ 8 odst. 1 písm. c)], jde-li o jídelnu, a ze stravovací jednotky stanovené pro svěřence ústavů [§ 8 odst. 1 písm. a)], jde-li o stanici.

§ 17

Úhrady za stravu

(1) Obyvatele penzionu a důchodci stravující se v jídelně hradí za stravu částky odpovídající pořizovací ceně surovin a režii související s přípravou stravy ve výši 35 % pořizovací ceny surovin. Za snídani se při celodenním stravování počítá 15%, za oběd 35%, večeři 30% a 1 vedlejší jídlo 10% stravovací jednotky, u diety diabetické (bílkovinné, výživné) se počítá za snídani 14%, oběd 32%, večeři 27% a 1 vedlejší jídlo 9% stravovací jednotky. Částka úhrady se zaokrouhlí na desetihaléře.

(2) Staří občané a občané těžce postiženi na zdraví, jimž se stravování zajišťuje z penzionu, jídelny nebo stanice, jakož i strávníci uvedeni v § 2 odst. 2 písm. d) hradí za stravu částky stanovené způsobem uvedeným v odstavci 1.

(3) Rodiče dětí umístěných ve stanici nebo jiné osoby odpovědné za jejich výchovu hradí za stravu částky odpovídající pořizovací ceně surovin a režii související s přípravou stravy ve výši 35% pořizovací ceny surovin. Za snídani se počítá 15%, za oběd 35%, večeři 30% a 1 vedlejší jídlo 10% stravovací jednotky, a to jak v případě, že je strava připravována ve stravovacím provozu stanice, tak v případě, že je odebírána z jiného zařízení. Jde-li o dietu diabetickou (bílkovinnou, výživnou), počítá se za snídani 14%, oběd 32%, večeři 27% a 1 vedlejší jídlo 9% stravovací jednotky.

(4) Strávníci uvedeni v § 2 odst. 2 písm. a), b) a c) hradí za stravu poskytovanou v penzionu, jídelně nebo stanici částky odpovídající pořizovací ceně surovin; za snídani se při celodenním stravování počítá 15%, za oběd 35%, večeři 30% a 1 vedlejší jídlo 10% stravovací jednotky; u diety diabetické (bílkovinné, výživné) se počítá za snídani 14%, oběd 32%, večeři 27% a 1 vedlejší jídlo 9% stravovací jednotky. Podmínky stanovené pro stravování těchto strávníků v § 9 odst. 4 až 6, § 9 odst. 9, § 10 a 11 platí obdobně.

(5) Strávníci uvedeni v § 2 odst. 2 písm. e) hradí za stravu poskytovanou v penzionu, jídelně nebo stanici částky stanovené způsobem uvedeným v odstavci 1; tuto úhradu lze zvýšit o přirážku až do výše 20% pořizovací ceny surovin.

DÍL ČTVRTÝ

STRAVOVÁNÍ V REKREAČNĚ VÝCHOVNÝCH TÁBORECH A SOCIÁLNĚ ZDRAVOTNÍCH A JINÝCH KURSECH

§ 18

(1) Při stravování v rekreačně výchovných táborech a sociálně zdravotních a jiných kursech (dále jen „kurs“) stanoví stravovací jednotku příslušný orgán sociálního zabezpečení, který kurs pořádá (dále jen „pořadatel“) až do výše 40,– Kčs při celodenním stravování.

(2) Zajišťuje-li pořadatel stravování dovozem z jiných organizací nebo v jiných organizacích, může zvýšit stravovací jednotku až o dalších 15,– Kčs.

(3) Účastníkům kursu se stravování poskytuje bezplatně; pracovníkům pořadatele se stravování poskytuje za podmínek stanovených v § 9 odst. 10. Jestliže pracovníku pořadatele není strava poskytována bezplatně, hradí úhradu za stravu v částkách stanovených podle § 17 odst. 1.

[11]) § 92 odst. 3 vyhlášky MZSV ČSR č. 152/1988 Sb.

[12]) § 127 vyhlášky MZSV ČSR č. 152/1988 Sb.

[13]) § 122 vyhlášky MZSV ČSR č. 152/1988 Sb.

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 19

(1) Je-li stravování zajišťováno odběrem stravy z jiných organizací, hradí strávníci za stravu částky sjednané v dohodě (§ 6 odst. 3).

(2) Příslušný orgán sociálního zabezpečení může uhradit zařízení nebo jiné organizaci, v níž se zabezpečuje stravování starých a těžce zdravotně postižených občanů, ze svého rozpočtu režii do výše 35% pořizovací ceny surovin.

§ 20

Sociálně potřebným starým občanům a občanům těžce zdravotně postiženým lze poskytnout příspěvek na společné stravování podle zvláštního předpisu.[14])

Závěrečná ustanovení

§ 21

Zrušují se

1. výnos MPSV ČSR ze dne 22. 6. 1987 č. j. 431-2160-16. 6. 1987 o stravovacích jednotkách v zařízeních sociální péče (reg. v částce 17/1987 Sb.);

2. výnos MPSV ČSR ze dne 8. 9. 1987 č. j. 413-1110-4. 9. 1987 o stravování pracovníků v zařízeních sociální péče a některých dalších občanů z kuchyní těchto zařízení (reg. v částce 21/1987 Sb.).

§ 22

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1990.

Ministr:
Prof. MUDr. **Klener** DrSc. v. r.

272

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky
z 21. júna 1990
o stravovaní v zariadeniach sociálnej starostlivosti

Ministerstvo zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi podľa § 58 písm. f) a h) zákona Slovenskej národnej rady č. 106/1988 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 131/1990 Zb. ustanovuje:

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet úpravy

Táto vyhláška upravuje podmienky stravovania v zariadeniach sociálnej starostlivosti[1]) (ďalej len „zariadenie"), spoločného stravovania starých občanov a ťažko zdravotne postihnutých občanov zabezpečované z týchto zariadení[2]) (ďalej len „stravovanie") a určuje výšku úhrady za poskytovanú stravu.

[14]) § 54 vyhlášky MZSV ČSR č. 152/1988 Sb.

[1]) § 45 zákona SNR č. 106/1988 Zb. o pôsobnosti orgánov SSR v sociálnom zabezpečení.

[2]) § 73 ods. 6 písm. f) a i) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

§ 58 vyhlášky MZSV SSR č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon SNR o pôsobnosti orgánov SSR v sociálnom zabezpečení v znení vyhlášky č. 145/1990 Zb.

§ 2
Stravníci

(1) Stravovanie sa poskytuje

a) starým občanom,
b) ťažko zdravotne postihnutým občanom,
c) deťom umiesteným v stanici opatrovateľskej služby pre deti,
d) občanom so zmenenou pracovnou schopnosťou umiesteným vo výcvikovom stredisku a v zariadení pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou.

(2) Ak to umožňujú prevádzkové podmienky zariadenia, a ak tomu nebránia hygienicko-epidemiologické a bezpečnostné dôvody, možno stravovanie poskytovať aj

a) pracovníkom zariadení a ostatným pracovníkom ústavu sociálnych služieb, v ktorom je zariadenie začlenené, a to aj v čase ich ospravedlnenej neprítomnosti v práci, počas dovolenky na zotavenie a v dňoch pracovného pokoja,
b) dôchodcom, ktorí do odchodu do dôchodku pracovali v zariadení alebo v ústave sociálnych služieb, v ktorom je zariadenie začlenené, pokiaľ nie sú zárobkovo činní,
c) pracovníkom iných organizácií, ktorí sú v zariadení na pracovnej ceste alebo inak činní, dobrovoľným pracovníkom opatrovateľskej služby, rodinným príslušníkom[3]) stravníkov uvedených v písmene a) a manželom (manželkám) stravníkov uvedených v písmene b), pokiaľ poberajú dávky dôchodkového zabezpečenia a nie sú zárobkovo činní,
d) ďalším občanom vo výnimočných prípadoch so súhlasom vedúceho zariadenia;

pritom sa nesmie zhoršiť úroveň stravovania stravníkov uvedených v odseku 1.

§ 3

(1) Celodenným stravovaním sa rozumejú raňajky, obed, večera a dve vedľajšie jedlá, pri diéte diabetickej, bielkovinovej a výživnej tri vedľajšie jedlá.

(2) Diétnu stravu možno poskytovať na základe odporúčania príslušného lekára; stravníkom uvedeným v § 2 ods. 2 možno diétnu stravu poskytovať za predpokladu, že sa príslušný druh diéty v zariadení pravidelne pripravuje.

§ 4
Poskytovanie stravy

(1) Strava sa poskytuje v súlade so zásadami správnej výživy, s prihliadnutím na vek a zdravotný stav stravníkov a podľa určených stravných jednotiek. Stravovanie sa zabezpečuje prípravou stravy vo vlastnej stravovacej prevádzke zariadenia, odberom stravy z iného zariadenia, prípadné odberom stravy z iných organizácií.

(2) Odber stravy z ústavov sociálnej starostlivosti,[4]) z výcvikových stredísk,[5]) zo zariadení opatrovateľskej služby na dlhodobý pobyt starých občanov,[6]) zo samostatných jedální s vlastnou kuchyňou pre dôchodcov[7]) a zo staníc opatrovateľskej služby[8]) do iného zariadenia, prípadne do domácností stravníkov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) a b) možno dohodnúť len za predpokladu dostatočnej kapacity a vybavenosti stravovacích prevádzok týchto zariadení; pritom sa nesmie zhoršiť úroveň stravovania stravníkov uvedených v § 2 ods. 1 umiestených v týchto zariadeniach.

(3) Odber stravy z iných organizácií do zariadení sa musí dohodnúť písomne; v dohode sa upravia najmä konkrétne podmienky odberu stravy a výška úhrady za ňu.

§ 5
Stravné jednotky

(1) Stravnou jednotkou v zariadení s celodenným stravovaním sa rozumie finančná norma priemerných nákladov na potraviny (na suroviny) pripadajúca na jeden ubytovací deň; v zariadení, v ktorom sa neposkytuje celodenné stravovanie, sa stravnou jednotkou rozumie denná finančná norma priemerných nákladov na potraviny (na suroviny) pripadajúca na jedno hlavné jedlo (raňajky, obed, večeru), prípadne jedno vedľajšie jedlo.

(2) Obstarávacou cenou surovín sa rozumejú náklady na potraviny (suroviny) spotrebované na prípra-

[3]) § 54 ods. 8 zákona o sociálnom zabezpečení.
[4]) § 80 ods. 1 vyhlášky MZSV SSR č. 151/1988 Zb.
[5]) § 123 vyhlášky MZSV SSR č. 151/1988 Zb.
[6]) § 130 vyhlášky MZSV SSR č. 151/1988 Zb.
[7]) § 127 vyhlášky MZSV SSR č. 151/1988 Zb.
[8]) § 122 a 129 vyhlášky MZSV SSR č. 151/1988 Zb.

vu jedál, včítane strát, ktoré vznikli prirodzeným úbytkom surovín (ďalej len „obstarávacia cena surovín").

§ 6

Náklady na stravovanie

Dodržiavanie finančných noriem priemerných nákladov na potraviny zariadenie sleduje najmenej raz mesačne tak, že hodnota skutočne spotrebovaných potravín sa porovnáva s nákladmi vypočítanými vynásobením skutočného počtu stravníkov za sledované obdobie príslušnou stravnou jednotkou. Prípadné rozdiely sa musia vyrovnať k 31. decembru kalendárneho roka.

DRUHÁ ČASŤ

STRAVOVANIE V JEDNOTLIVÝCH DRUHOCH ZARIADENÍ

PRVÝ DIEL

STRAVOVANIE V ÚSTAVOCH SOCIÁLNEJ STAROSTLIVOSTI

§ 7

V ústavoch sociálnej starostlivosti (ďalej len „ústav"), s výminkou domovov-penziónov pre dôchodcov, sa poskytuje celodenné stravovanie ako súčasť komplexnej starostlivosti podľa určených stravných jednotiek; v ústavoch (samostatných oddeleniach) na denný pobyt sa poskytuje obed a dve vedľajšie jedlá.

§ 8

Stravné jednotky

(1) Stravné jednotky pre zverencov sú:

a) v ústavoch pre telesne postihnutú mládež, v ústavoch pre telesne postihnutú mládež s pridruženým mentálnym postihnutím, v ústavoch pre telesne postihnutú mládež s viacerými chybami, v ústavoch pre mentálne postihnutú mládež a v ústavoch (samostatných oddeleniach) na týždenný pobyt telesne postihnutej mládeže, telesne postihnutej mládeže s pridruženým mentálnym postihnutím, telesne postihnutej mládeže s viacerými chybami alebo mentálne postihnutej mládeže

vo veku od	3 do 6 rokov	18,70 Kčs
	od 6 do 12 rokov	22,70 Kčs
	od 12 do 15 rokov	24,70 Kčs
	od 15 do 26 rokov	26,70 Kčs;

uvedené stravné jednotky sa zvyšujú o 3,90 Kčs na osobu a deň pre všetky vekové skupiny zverencov, ktorým sa poskytuje diétna strava,

b) v ústavoch (samostatných oddeleniach) na denný pobyt telesne postihnutej mládeže, telesne postihnutej mládeže s pridruženým mentálnym postihnutím, telesne postihnutej mládeže s viacerými chybami, mentálne postihnutej mládeže a pre mládež dochádzajúcu do ústavov pre telesne postihnutú mládež

vo veku od	3 do 6 rokov	10,30 Kčs
	od 6 do 12 rokov	12,50 Kčs
	od 12 do 15 rokov	13,60 Kčs
	od 15 do 26 rokov	14,70 Kčs;

uvedené stravné jednotky sa zvyšujú o 2,30 Kčs na osobu a deň pre všetky vekové skupiny zverencov, ktorým sa poskytuje diétna strava.

(2) Stravné jednotky pre obyvateľov v ostatných ústavoch sú:

a) v domovoch dôchodcov a v ostatných ústavoch pre dospelých občanov včítane ústavov na týždenný pobyt

1. strava normálna - racionálna	24,70 Kčs
2. strava diétna (napr. šetriaca, neslaná, redukčná) a strava pre pracujúcich obyvateľov	26,70 Kčs
3. strava diabetická, bielkovinová a výživná	29,70 Kčs,

b) v ústavoch (samostatných oddeleniach) na denný pobyt dospelých občanov

1. strava normálna - racionálna	13,60 Kčs
2. strava diétna (napr. neslaná, šetriaca, redukčná) a strava pre pracujúcich obyvateľov	14,70 Kčs
3. diéta diabetická, bielkovinová a výživná	16,30 Kčs

(3) Ak ústav výnimočne zabezpečuje stravovanie obyvateľov a zverencov odberom stravy z iných organizácií (§ 4 ods. 3), príslušný orgán sociálneho zabezpečenia, ktorý ústav spravuje, určí na návrh tohto ústavu stravné jednotky odchylne.

(4) Ak je v ústave výnimočne umiestnený obyvateľ alebo zverenec, ktorý s ohľadom na vek patrí do iného druhu ústavu, poskytuje sa mu strava vo výške stravnej jednotky platnej v ústave, v ktorom by mal byť umiestnený.

(5) U obyvateľov a zverencov ústavov sa zvyšujú náklady na potraviny o 78 Kčs na osobu za kalendárny rok na prilepšenie stravy počas sviatkov.

(6) Pri stravovaní v zotavovacích táboroch, pri rekreačných pobytoch, zájazdoch a pri športových hrách obyvateľov a zverencov ústavov, môže príslušný

orgán sociálneho zabezpečenia, ktorý ústav spravuje, určiť stravnú jednotku až do výšky 40 Kčs; ak sa obyvatelia a zverenci stravujú v zariadeniach verejného stravovania, môže príslušný orgán sociálneho zabezpečenia zvýšiť túto sumu o ďalších 15 Kčs.

§ 9

Úhrady za stravu

(1) Obyvatelia a zverenci ústavov uhrádzajú náklady za stravu v úhradách za pobyt v ústave podľa osobitných predpisov.[9])

(2) Starí občania a ťažko zdravotne postihnutí občania, ktorým sa stravovanie zabezpečuje z ústavu, uhrádzajú za stravu sumy zodpovedajúce obstarávacej cene surovín, zvýšené o osobné náklady súvisiace s prípravou stravy (ďalej len „réžia") vo výške 35 % obstarávacej ceny surovín; réžia sa zaokrúhľuje na desaťhaliere.

(3) Stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. a) a b) uhrádzajú za stravu tieto sumy:

	Kčs
a) strava normálna	
raňajky	3,70
obed	8,70
večera	7,40
1 vedľajšie jedlo	2,45,
b) strava diétna (napr. šetriaca, neslaná, redukčná)	
raňajky	4,00
obed	9,40
večera	8,00
1 vedľajšie jedlo	2,65,
c) diéta diabetická, bielkovinová a výživná	
raňajky	4,10
obed	9,50
večera	8,00
1 vedľajšie jedlo	2,70.

(4) Organizácie, ktoré zabezpečujú stravovanie, uhrádzajú zo svojho rozpočtu na jedno hlavné jedlo (obed alebo večeru) odobrané počas pracovnej smeny stravníkom uvedeným v § 2 ods. 2 písm. a), obstarávaciu cenu surovín vo výške 0,60 Kčs, u stravníkov uvedených v § 2 ods. 2 písm. b) podľa kolektívnej zmluvy.

(5) Stravníkom uvedeným v § 2 ods. 2 písm. a) sa úhrada za hlavné jedlo určené v odseku 3 znižuje

a) o príspevok z fondu kultúrnych a sociálnych potrieb podľa kolektívnej zmluvy,

b) o sumu 0,60 Kčs, ktorú uhrádzajú zo svojho rozpočtu organizácie zabezpečujúce stravovanie, ak pracovná smena trvá dlhšie ako 3 hodiny.

Ďalšie hlavné jedlo v tej istej pracovnej smene sa môže poskytnúť za takto zníženú úhradu [písmeno a) a b)], len ak pracovná smena trvá dlhšie ako 11 hodín. V ostatných prípadoch sa uhrádzajú za hlavné jedlá sumy určené podľa odseku 2.

(6) Stravníkom uvedeným v § 2 ods. 2 písm. b) možno úhradu za jedno hlavné jedlo denne znížiť podľa odseku. 5, ak je tak dohodnuté v kolektívnej zmluve. V ostatných prípadoch sa uhrádzajú za hlavné jedlá sumy určené podľa odseku 2.

(7) Stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. c) uhrádzajú za stravu sumy určené podľa odseku 2.

(8) Stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. d) uhrádzajú za stravu sumy určené podľa odseku 2; túto úhradu možno zvýšiť o prirážku až do výšky 20 % obstarávacej ceny surovín.

(9) Úhrada za stravu, poskytovanú v polovičnom množstve rodinným príslušníkom pracovníkov ústavu mladším ako 6 rokov, je polovicou súm určených podľa odseku 3.

(10) Pri stravovaní v zotavovacích táboroch, pri rekreačných pobytoch, zájazdoch a pri športových hrách obyvateľov a zverencov ústavov sa doprevádzajúcim pracovníkom poskytuje stravovanie bezplatne, a to v rovnakej hodnote ako účastníkom zotavovacích táborov, rekreačných pobytov, zájazdov a športových hier obyvateľov a zverencov, ak sa im neposkytuje za príslušný deň stravné podľa predpisov o náhradách cestovných výdavkov.[10])

§ 10

Príspevok z fondu kultúrnych a sociálnych potrieb

(1) Organizácia, ktorá zabezpečuje stravovanie, môže poskytnúť podľa kolektívnej zmluvy na obstarávaciu cenu surovín príspevok z fondu kultúrnych a sociálnych potrieb podľa osobitných predpisov.[11])

(2) Príspevok z fondu kultúrnych a sociálnych potrieb sa môže poskytovať

a) stravníkom uvedeným v § 2 ods. 2 písm. a) na jedno hlavné jedlo, ak pracovná smena trvá dlhšie ako 3 hodiny; ak trvá pracovná smena dlhšie ako 11 hodín, možno poskytovať príspevok z fondu kultúrnych a sociálnych potrieb

[9]) § 93 zákona o sociálnom zabezpečení.
§ 122 až 125 vyhlášky FMPSV č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení v znení vyhlášky č. 123/1990 Zb.

[10]) Vyhláška FMPSV č. 33/1984 Zb. o cestovných náhradách v znení vyhlášky č. 81/1988 Zb. a vyhlášky č. 241/1988 Zb.

[11]) § 10 nariadenia vlády ČSSR č. 137/1989 Zb. o závodnom stravovaní.

na dve hlavne jedla,

b) stravníkom v § 2 ods. 2 písm. b) na jedno hlavne jedlo.

§ 11

O povinnosti pracovníkov uvedených v § 2 ods. 2 písm. a) uhrádzať jedno hlavne jedlo za každú odpracovanú smenu platia osobitné predpisy.[12])

DRUHÝ DIEL

STRAVOVANIE VO VYCVIKOVYCH STREDISKÁCH A V ZARIADENIACH PRE OBČANOV SO ZMENENOU PRACOVNOU SCHOPNOSŤOU

§ 12

Vo vycvikovych strediskách a v zariadeniach pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou sa poskytuje celodenne stravovanie podľa určených stravnych jednotiek.

§ 13

Stravné jednotky

(1) Stravna jednotka vo vycvikovom stredisku a v zariadeni pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou je 26,70 Kčs. Pri poskytovani diabetickej, bielkovinovej alebo vyživnej diéty je stravná jednotka 29,70 Kčs. Ak je vo výcvikovom stredisku a v zariadeni pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou umiestnený občan mladši ako 26 rokov, poskytuje sa mu strava vo výške stravnej jednotky platnej pre príslušnu vekovu skupinu zverencov ústavov pre mládež (§ 8 ods. 1).

(2) Pre stravovanie občanov umiestnenych vo vycvikovom stredisku a v zariadeni pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou platia ustanovenia § 8 ods. 5 a 6.

§ 14

Úhrady za stravu

(1) Od občanov umiestnenych vo výcvikovom stredisku a v zariadeni pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou sa uhrada za stravu nepožaduje.[13])

(2) Starí občania a ťažko zdravotne postihnutí občania, ktorym sa stravovanie zabezpečuje z vycvikoveho strediska a zo zariadenia pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou, a stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. c) uhrádzajú za stravu sumy zodpovedajúce obstarávacej cene surovin [§ 9 ods. 3 písm. b) alebo c)] zvýšené o režiu vo výške 35 % obstarávacej ceny surovin; réžia sa zaokrúhľuje na desaťhaliere.

(3) Stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. a) a b) uhradzaju za stravu sumy uvedené v § 9 ods. 3 písm. b) a c); pre stravovanie tychto strávnikov platia ustanovenia § 9 ods. 4 až 6, odsek 9 a odsek 10 a § 10.

(4) Stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. d) uhradzaju za stravu sumy určene podľa odseku 2; túto úhradu možno zvýšiť o prirážku až do výšky 20 % obstarávacej ceny surovin.

TRETÍ DIEL

STRAVOVANIE V DOMOVOCH PENZIÓNOCH PRE DÔCHODCOV, V ZARIADENIACH OPATROVATEĽSKEJ SLUŽBY NA DLHODDOBY POBYT STARÝCH OBČANOV, V SAMOSTATNÝCH JEDÁLŇACH S VLASTNOU KUCHYŇOU PRE DÔCHODCOV, V STANICIACH OPATROVATEĽSKEJ SLUŽBY PRE STARÝCH OBČANOV A V STANICIACH OPATROVATEĽSKEJ SLUŽBY PRE DETI

§ 15

(1) Stravovanie v domovoch-penziónoch pre dôchodcov (ďalej len „penzion“) je ďalšou službou poskytovanou podľa prevadzkovych podmienok tohto ústavu a požiadaviek obyvateľov. Obyvateľom penziónu možno poskytnuť celodenné stravovanie alebo jednotlive hlavne alebo vedľajšie jedla.

(2) Pre stravovanie v zariadeniach opatrovateľskej služby na dlhodobý pobyt starých občanov (ďalej len „zariadenie na dlohodobý pobyt“) platí ustanovenie odseku 1.

[12]) § 9 nariadenia vlády ČSSR č. 137/1989 Zb.

[13]) § 92 ods. 2 písm. d) zákona o sociálnom zabezpečení.

(3) V samostatných jedálňach s vlastnou kuchyňou pre dôchodcov (ďalej len „jedáleň") sa poskytuje obed.

(4) V staniciach opatrovateľskej služby pre starých občanov (ďalej len „stanica pre starých občanov") a v staniciach opatrovateľskej služby pre deti (ďalej len „stanica pre deti") sa poskytuje celodenné stravovanie.

§ 16
Stravné jednotky

(1) Stravné jednotky pre obyvateľov penziónu a zariadenia na dlhodobý pobyt určí príslušný orgán sociálneho zabezpečenia, ktorý penzión a zariadenie na dlhodobý pobyt spravuje, po dohode s obyvateľmi; pritom možno vychádzať zo stravných jednotiek určených pre obyvateľov ústavov [§ 8 ods. 2 písm. a)].

(2) Stravné jednotky pre dôchodcov stravujúcich sa v jedálni, pre starých občanov a ťažko zdravotne postihnutých občanov umiestnených v stanici pre starých občanov a deti umiestnené v stanici pre deti určí príslušný orgán sociálneho zabezpečenia, ktorý tieto zariadenia spravuje; pritom možno vychádzať, ak ide o jedáleň, z 35 % hodnory stravnej jednotky určenej pre obyvateľov ústavov [§ 8 ods. 2 písm. a)], ak ide o stanicu pre starých občanov, zo stravnej jednotky určenej pre obyvateľov ústavov [§ 8 ods. 2 písm. a)], a ak ide o stanicu pre deti, zo stravnej jednotky určenej pre zverencov ústavov [§ 8 ods. 1 písm. a)].

§ 17
Úhrady za stravu

(1) Obyvatelia penziónov, zariadení na dlhodobý pobyt a občania stravujúci sa v jedálňach uhrádzajú za stravu sumy zodpovedajúce obstarávacej cene surovín zvýšené o réžiu vo výške 35 % obstarávacej ceny surovín. Pri celodennom stravovaní sa počíta na raňajky 15 %, obed 35 %, večeru 30 % a na jedno vedľajšie jedlo 10 % stravnej jednotky; ak ide o diétu diabetickú, bielkovinovú a výživnú, počíta sa na raňajky 14 %, obed 32 %, večeru 27 % a na jedno vedľajšie jedlo 9 % stravnej jednotky. Úhrada sa zaokrúhľuje na desaťhaliere.

(2) Starí občania a ťažko zdravotne postihnutí občania umiestnení v stanici pre starých občanov, starí občania a ťažko zdravotne postihnutí občania, ktorým sa stravovanie zabezpečuje z penziónu, zo zariadenia na dlhodobý pobyt, z jedálne, zo stanice pre starých občanov, alebo zo stanice pre deti, ako aj stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. c), uhrádzajú za stravu sumy určené podľa odseku 1.

(3) Rodičia detí umiestnených v stanici pre deti (iné osoby zodpovedné za ich výchovu) uhrádzajú za stravu sumy zodpovedajúce obstarávacej cene surovín. Na raňajky sa počíta 15 %, obed 35 %, večeru 30 % a na jedno vedľajšie jedlo 10 % stravnej jednotky, a to v prípade, že je strava pripravovaná v stravovacej prevádzke stanice aj v prípade, že je odoberaná z iného zariadenia. Ak ide o diétu diabetickú, bielkovinovú, a výživnú, počíta sa na raňajky 14 %, obed 32 %, večeru 27 % a na jedno vedľajšie jedlo 9 % stravnej jednotky. Celkovú úhradu za starostlivosť v stanici pre deti ustanovujú osobitné predpisy.[14])

(4) Stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. a) a b) uhrádzajú za stravu poskytovanú v penzióne, v zariadení na dlhodobý pobyt, v jedálni, v stanici pre starých občanov alebo v stanici pre deti, sumy zodpovedajúce obstarávacej cene surovín. Pri celodennom stravovaní platí ustanovenie § 17 ods. 1 druhá a tretia veta. Pre stravovanie týchto stravníkov platia ustanovenia § 9 ods. 4 až 6 a odsek 9 a § 10.

(5) Stravníci uvedení v § 2 ods. 2 písm. d) uhrádzajú za stravu poskytovanú v penzióne, v zariadení na dlhodobý pobyt, v jedálni, v stanici pre starých občanov alebo v stanici pre deti sumu určenú podľa odseku 1; túto úhradu možno zvýšiť o prirážku až do výšky 20 % obstarávacej ceny surovín.

TRETIA ČASŤ
SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 18

(1) Ak je stravovanie zabezpečené odberom stravy z iných organizácií (§ 4 ods. 3), stravníci uhrádzajú za stravu sumy dohodnuté zariadením a organizáciou.

(2) Od stravníkov uvedených v § 2 ods. 1 sa úhrada za dopravu stravy nepožaduje.

(3) Príslušný orgán sociálneho zabezpečenia môže uhradiť pri stravovaní starých občanov a ťažko zdravotne postihnutých občanov zo svojho rozpočtu réžiu do výšky 35 % obstarávacej ceny surovín. Réžia sa uhrádza zariadeniu alebo organizácii, v ktorej sa spoločné stravovanie zabezpečuje.

§ 19
Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa výnos Ministerstva práce a sociálnych

[14]) § 122 ods. 2 vyhlášky č. 151/1988 Zb.

vecí Slovenskej socialistickej republiky z 30. júna 1987 č. 31-3673/1987 o stravných jednotkách v zariadeniach sociálnej starostlivosti (reg. v čiastke 14/1987 Zb.).

§ 20
Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1990.

Minister:
MUDr. Novák CSc. v. r.

273

VYHLÁŠKA
Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky
z 21. júna 1990,
ktorou sa mení vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení, v znení vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 145/1990 Zb.

Ministerstvo zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí a s ostatnými zúčastnenými ústrednými orgánmi podľa § 177 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 110/1990 Zb. a podľa § 58 písm. d) a f) zákona Slovenskej národnej rady č. 106/1988 Zb, o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 131/1990 Zb. ustanovuje:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení, v znení vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 145/1990 Zb. sa mení takto:

1. § 54 včítane nadpisu znie:

„§ 54
Príspevok na spoločné stravovanie

Príspevok na spoločné stravovanie sa poskytuje sociálne odkázaným starým občanom a ťažko zdravotne postihnutým občanom až do výšky 12 Kčs na jeden obed. Ak nemožno stravovanie zabezpečiť za túto sumu, možno príspevok zvýšiť až o 15 %.“.

2. V § 122 ods. 2 sa vypúšťa posledná veta.

Čl. II

Zrušujú sa:
1. § 101 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení,
2. odsek 1 prílohy č. 7 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení.

Čl. III

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1990.

Minister:
MUDr. Novák CSc. v. r.

274

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 25. června 1990,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 110/1975 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, a Český báňský úřad podle § 6 odst. 6 písm. c) zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, v dohodě s příslušnými ústředními a odborovými orgány stanoví:

Čl. I

Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 110/1975 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Organizace jsou povinny při sepsání záznamu o úrazu postupovat podle příloh č. I, II a III této vyhlášky.

(4) Pokud organizace používají nebo chtějí používat jiný doklad než uvedený v příloze I sloužící k přípravě (ke sběru) dat o pracovních úrazech pro zpracování prostředky výpočetní techniky, musí takový doklad obsahovat verbální informace alespoň v rozsahu uvedeném v příloze I. Použití jiného dokladu oznámí organizace neprodleně orgánu státního odborného dozoru nad bezpečností práce.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 5 a 6.

2. V § 5 odst. 4 písm. d) zní:

„d) příslušnému odborovému svazu, hromadný úraz též Českomoravské komoře Československé konfederace odborových svazů nebo Konfederaci umění a kultury nebo příslušnému okresnímu výboru Českomoravského rolnického družstevního svazu, jde-li o jednotné zemědělské družstvo, nebo Svazu českých a moravských výrobních družstev, jde-li o výrobní družstvo, nebo Svazu českých a moravských bytových družstev, jde-li o organizaci bytového družstevnictví.“.

3. V § 5 odst. 4 se vypouští ustanovení písmena f).

4. § 7 odst. 3 písm. a) zní:

„a) příslušnému odborovému svazu a jde-li o hromadný pracovní úraz též Českomoravské komoře Československé konfederace odborových svazů nebo Konfederaci umění a kultury nebo příslušnému okresnímu výboru Českomoravského rolnického družstevního svazu, jde-li o jednotné zemědělské družstvo, nebo Svazu českých a moravských výrobních družstev, jde-li o výrobní družstvo, nebo Svazu českých a moravských bytových družstev, jde-li o organizaci bytového družstevnictví,“.

5. V § 7 odst. 3 se vypouští ustanovení písmena d).

6. V § 13 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Tam, kde se v této vyhlášce používá výraz „ROH“, rozumí se tím „Československá konfederace odborových svazů a Konfederace umění a kultury“, kde se používá výraz „ZV ROH“, rozumí se tím „závodní výbor příslušné odborové organizace“ nebo „organizace, která plní úkoly společenské kontroly.“.

7. Součástí vyhlášky jsou přílohy I, II a III, které znějí:

„I. Záznam o úrazu,[1]) II. Pokyny pro vyplňování záznamu o úrazu, III. Klasifikace zdrojů a příčin úrazů“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda Českého úřadu bezpečnosti práce:
Ing. **Gerner** v. r.

Předseda Českého báňského úřadu:
Ing. **Bartoš** v. r.

[1]) Tiskopis SEVT - 04164 0.

Příloha I

ZÁZNAM O ÚRAZU

Ministerstvo (národní výbor) .....
Oborové ředitelství .....
Podnik .....
Svaz odborů .....

Závod .....
Provoz .....
Sídlo závodu .....
Okres .....
Kraj .....

1	Jméno a příjmení zraněného ..... Datum narození ..... den ..... měsíc ..... rok ..... Stav ..... Počet neza-opatř. dětí ..... Bydliště .....
2	Vztah zraněného k závodu (zaměstnanec, člen JZD, brigádník apod.) ..... Je zraněný v závodě nemocensky pojištěn? ANO – NE Pracoviště zraněného ..... Druh vykonávané práce (funkce) ..... Tuto práci koná v závodě ..... roků ..... měsíců .....
3	Měl zraněný požadovanou kvalifikaci pro práci, při níž došlo k úrazu, popř. byl poučen o správném pracovním postupu? ANO - NE. Byl zraněný instruován o bezpečnosti při práci, kterou právě vykonával? ANO – NE. Kdy naposled (datum) ..... instruktáž provedl: .....
4	Hodina ....., den ....., měsíc ....., rok ..... úrazu. Od počátku směny zraněný odpracoval ..... hodin. Druh zranění nebo poškození .... Zraněná část těla ..... Místo, kde došlo k úrazu .....
5	Jde o úraz těžký? ANO – NE. Jde o úraz hromadný? ANO - NE. Kolik osob bylo současně zraněno ..... Jde o úraz smrtelný? ANO – NE. Zraněný zemřel ihned? ANO – NE. Nebo později (datum) .....
6	Jaký úkon zraněný prováděl v okamžiku úrazu?
7	Popište, jak došlo k úrazu:
8	Název zdroje úrazu: stroj (značka, výkon, rok výroby), zařízení, nářadí, materiál, energie (napětí, tlak, teplota), látky. Má-li zdroj součásti, uvede se i jeho součást. Stat. značka zdroje úrazu

SEVT - 04 164 0

9	Co bylo v době úrazu na pracovišti v nesprávném nebo nebezpečném stavu a který předpis (norma) byl porušen závodem? Co zraněný dělal nesprávným nebo nebezpečným způsobem a který předpis (normu) svým jednáním porušil? Byl úraz způsoben nebo ovlivněn jinou osobou (kterou – jméno a adresa) nebo vznikl následkem spolupůsobení přírodních živlů nebo zvířat? Jaká škoda vznikla při úrazu závodu? Utrpěl zraněný škodu na věcech a jakou?	Stat. značka příčiny úrazu

Podpis zraněného (podle možnosti) .....

Podpisy svědků úrazu .....

.....

Podpis nadřízeného .....

Podpis funkcionáře odborů .....

Vyšetření úrazu bylo provedeno a záznam sepsán

dne ....., měsíc ....., rok .....

10	Pro odstranění příčin úrazu provede vedení závodu tato opatření: a) organizační a technická b) výchovná ..... podpis vedoucího
11	Vyjádření ZV odborové organizace, event. komise k navrženým opatřením v rubrice 10:
12	Záznam o kontrole provedených opatření:
13	Adresa ÚNZ (nemocnice), kde byl zraněný ošetřen (léčen) .... **Vyplní pouze JZD:** Má zraněný nárok na výplatu nemocenského podle zákona? ANO – NE. Má zraněný nárok na podporu ze sociálního fondu JZD? ANO – NE. Výše zálohy vyplácené členům JZD na 1 pracovní jednotku v Kčs ..... v době úrazu pracovníka. Výše plánované odměny včetně naturálií na 1 pracovní jednotku členům JZD v roce úrazu v Kčs .....

Příloha II

Pokyny pro vyplňování záznamu o úrazu

V záhlaví se nevyplňuje čtvercový rámeček a údaj „Oborové ředitelství".

Pokud je vnitřní organizační jednotka[1]) zároveň evidující a vykazující jednotkou, uvede se namísto sídla organizace sídlo, okres a kraj této jednotky.

V rubrice 4 se uvádějí údaje o době úrazu, o druhu zranění (zlomenina, vymknutí, tržná rána, zhmožděnina, oděrky, popálení, perforace oka cizím tělesem apod.), dále se uvádí zraněná část těla (pravé oko, levé koleno, levý nárt, pravé předloktí, temeno hlavy nebo při vnitřních poraněních např. břicho, hrudník, pánev apod.). V nejasných případech je třeba použít diagnózy uvedené v „Potvrzení pracovní neschopnosti", nebo se přímo dotázat lékaře, který poskytl první ošetření. Nakonec se uvede i místo, kde k úrazu došlo.

V rubrice 9 v případech, kdy byl úraz způsoben nebo ovlivněn jinou osobou, se uvádí, pokud šlo o pracovníka jiné organizace, i údaje o jménu a sídle této organizace.

Působilo-li při úrazu více zdrojů a příčin, uvedou se v orámované části v dolním pravém rohu rubrik 8 a 9 tyto údaje do závorky.

V rubrice 10 se uvádí u přijatých opatření jejich termín a pracovník, který za jejich provedení odpovídá, včetně jeho podpisu.

Pokud pro požadované údaje v záznamu o úrazu není v příslušné rubrice dostatek místa, uvedou se tyto údaje s označením rubrik na zvláštní příloze.

Příloha III

Klasifikace zdrojů a příčin úrazů

Správná a jednotně prováděná klasifikace zdrojů a příčin úrazů je předpokladem k vytváření takových pracovních podmínek, které podstatněji sníží možnost pracovních úrazů.

(1) Všeobecné zásady

Za zdroj úrazu se považuje předmět (stroj, dopravní prostředek, materiál apod.), látka (pára, plyn, chemikálie apod.) nebo energie, popř. lidská bytost, zvíře nebo přírodní živel, které svým náhlým vnějším působením přivodily poranění (úraz) pracovníka přímo nebo nepřímo tím, že při nějaké jeho činnosti, popř. při náhodném jeho styku s ním byly bezprostředním podnětem ke vzniku úrazové nehody.

Ve většině případů nepůsobí zdroj úrazu samotný, t. j. izolovaně. Zpravidla se tu vyskytuje ještě další činitel nebo činitelé, jakožto vnitřní příčiny toho, že nějaký zdroj způsobil nehodu nebo přímé zranění. Stav úrazového ohrožení (možnost vzniku nehody) tu vyplývá např. z toho, že zdroj úrazu není upraven nebo dostatečně zajištěn po stránce bezpečnosti práce, nebo že s ním je nesprávně manipulováno, jsou odstraňována bezpečnostní zařízení, ochranné pomůcky, nebo jinak nejsou dodržovány bezpečnostní předpisy, používá se nebezpečných pracovních postupů (ať vědomě nebo z nedostatku znalosti, výcviku apod.), nebo že osoby přicházející se zdrojem úrazu do styku nejsou náležitě poučeny o svém ohrožení apod. V těchto okol-

[1]) Např. § 10 zákona č. 111/1990 Sb., o státním podniku.

nostech, které spoluvytvářejí nebo zvyšují stav ohrožení pracovníka, je obsažena odpověď na otázku, jaká byla příčina úrazu, a proto jsou zahrnovány pod pojmem p ř í č i n ú r a z ů.

Pro účely statistického zpracování je třeba úrazové znaky (zdroje a příčiny) třídit. Třídění se provádí nejprve hrubě, t. j. jednotlivé individuální zdroje nebo příčiny úrazů, které jsou po určité stránce stejnorodé nebo aspoň značně příbuzné, jsou zahrnuty do základních skupin. Tak např. u zdrojů představuje každá základní skupina ucelenou skupinu jednotlivých zdrojů charakterizujících určitý okruh úrazového nebezpečí a stejnorodých z hlediska jejich funkce nebo způsobu používání ve výrobním procesu.

Uvnitř těchto základních skupin se provádí podrobnější třídění, kde např. zdroje po určité stránce stejnorodé (a proto zahrnuté do jedné základní skupiny) se vzájemně rozlišují se zřetelem na určité zvláštnosti jejich používání ve výrobním procesu nebo na určité, sobě blíže příbuzné druhy, popř. s ohledem na druh působení, a tvoří se z nich podskupiny.

S c h é m a z d r o j ů obsahuje 11 základních skupin označených pro účely evidence římskými číslicemi I.-XI. V rámci těchto základních skupin jsou zdroje úrazů roztříděny dále do podskupin.

S c h é m a p ř í č i n úrazů se skládá ze 14 základních skupin.

(2) **Klasifikační schéma zdrojů úrazů**

I. Dopravní prostředky

I-00 Motorové i nemotorové dopravní prostředky letecké

I-01 Motorové i nemotorové dopravní prostředky vodní

I-02 Motorové silniční dopravní prostředky

I-03 Dopravní prostředky železniční, vč. pouličních drah, veřejných lanovek a neveřejné dopravy po koleji

I-04 Nemotorové dopravní prostředky silniční (povozy s potahem, jízdní kola, ruční vozíky apod.)

I-05 Motorové dopravní prostředky vnitropodnikové (kolejové i bez kolejí)

I-06 Vnitropodnikové lanovky, řetězovky a úklonné (úpadní, svážné) dráhy na koleji

I-07 Nemotorové dopravní prostředky vnitropodnikové (na koleji i bez)

II. Zdvihadla a dopravníky, zvedací a dopravní pomůcky

II-08 Jeřáby a jiná zdvihadla pro různosměrnou dopravu (motorové i nemotorové)

II-09 Výtahy, elevátory, těžní stroje a jiná zdvihadla pro svislou dopravu

II-10 Dopravníky (transportéry) včetně vnitropodnikových visutých drah

II-11 Zvedací a dopravní zařízení - pomůcky

III. Stroje (hnací, pomocné, obráběcí a pracovní)

a) stroje hnací, převod hnací síly

III-12 Stabilní hnací stroje, motory, generátory, agregáty apod. a pohyblivé stroje použité jako hnací

III-13 Motory dopravních prostředků (mimo dopravu)

III-14 Zařízení pro převod hnací síly

b) obráběcí stroje na dřevo (použité popř. i na jiný materiál)

III-15 Okružní, rámové a jiné pily na dřevo

III-16 Soustruhy a vrtačky na dřevo

III-17 Frézovací, drážkovací a žlábkovací stroje na dřevo

III-18 Hoblovací, brousící a leštící stroje na dřevo

III-19 Sdružené a ostatní, popř. speciální stroje dřevoobráběcí (kolářské, bednářské a jiné mimo speciální papírenské)

c) obráběcí a tvářecí stroje na kovy (použité popř. i na jiný materiál)

III-20 Lisy, kladiva, buchary apod.

III-21 Soustruhy kovů

III-22 Vrtačky na kov a stroje na řezání závitů

III-23 Pily, frézy a stroje protahovací a hoblovací na kovy

III-24 Brusy, čističky a leštičky kovů (mimo přesné ruční motorické)

III-25 Stroje na beztřískové obrábění kovů

III-26 Stroje svařovací a ostatní (popř. speciální) kovoobráběcí stroje

d) běžné obráběcí, tvářecí a pracovní stroje na ostatní materiál (mimo stroje speciální a různé stroje pomocné používané v různých pracovních oborech)

III-27 Lisy na jiný materiál než na kov a dřevo

III-28 Stroje razicí, vykrajovací, vysekávací, řezací (mimo pily)

III-29 Pily, soustruhy, vrtačky na různý materiál (mimo kov a dřevo)

III-30 Stroje (frézovací, hloubicí, drážkovací, hoblovací, brousicí a lešticí)

III-31 Stroje zdrobňovací, drticí (mlýny), třídicí

III-32 Stroje pomocné, čerpadla, ventilátory, kompresory a různé pracovní stroje

e) speciální stroje pro různé pracovní obory

III-33 Zvláštní stroje důlní, dobývací, zakládací a úpravárenské - stroje pro zemní a skalní práce

III-34 Stroje stavební a pro úpravu terénu, speciální stroje železniční

III-35 Zvláštní stroje hutnické a slévárenské

III-36 Zvláštní stroje plynárenské, chemického a gumárenského průmyslu, zvláštní stroje keramické, sklářské, popř. umělých hmot

III-37 Zvláštní stroje na výrobu buničiny, lepenky a papíru, stroje kartonážní

III-38 Zvláštní stroje na výrobu koží a kožešin, stroje obuvnické, kožešnické, rukavičkářské, brašnářské apod.

III-39 Zvláštní stroje textilní a oděvnické (vč. strojů prádelen, čistíren, žehlíren a opraven)

III-40 Zvláštní stroje potravinářského, tukového a tabákového průmyslu

III-41 Zvláštní stroje zemědělské (vlečné a ostatní)

III-42 Zvláštní stroje polygrafické, kancelářské, zdravotnické, statistické a jiné neuvedené nebo blíže neurčené stroje pro různé pracovní obory

IV. Pracovní, případně cestovní dopravní prostory jako zdroje pádů osob

IV-43 Silnice, cesty apod. včetně dopravních a pracovních prostorů kolejových drah (pracovní, komunikační prostory) veřejného charakteru - pády osob na rovině

IV-44 Vnitropodniková pracoviště (komunikační prostory) jakékoliv úrovně - pády osob na rovině

IV-45 Schody, žebříky, výstupy - pády osob na nich a z nich

IV-46 Ostatní zvýšená pracoviště - pády osob z výše

IV-47 Prohlubně, jámy, nezakryté otvory (při pracovišti jakékoliv úrovně) - pády osob do hloubky

V. Materiál, břemena, předměty

Va-48 Zemina, hornina, kámen, kusový a sypký materiál - pád materiálu

Va-49 Ostatní materiál (mimo zn. 48), předměty, výrobky, zařízení - pád předmětů

Vb-50 Břemena (materiál, předměty přemísťované nebo jinak manipulované) - úrazy břemeny

Vb-51 Materiál, předměty - působení ostrými hranami, vyčnívajícími hroty apod. při různé manipulaci, chůzi a pohybu

Vc-52 Drobné úlomky z materiálu nebo z nástrojů odlétnuvší při ručním zpracování, též při pádu a rozbití předmětů - vlétnutí do oka, perforace jiných částí těla

Vc-53 Drobné úlomky z materiálu nebo nástrojů odlétnuvší při strojovém zpracování - vlétnutí do oka, perforace jiných částí těla.

VI. Nářadí (náčiní), nástroje, ručně ovládané strojky a přístroje

VI-54 Pomocné ruční nářadí (náčiní) dobývací, pro práce zemní, stavební a zemědělské

VI-55 Pomocné ruční nářadí (náčiní) bicí, utahovací, přidržovací, spájecí a svařovací, čisticí, mazací a jiné

VI-56 Pomocné strojní nářadí (upínací „nástroje" a zařízení)

VI-57 Měřicí a rýsovací nářadí (nástroje a přístroje), přenosné lampy

VI-58 Nástroje ruční (řezné, sekací, krájecí, dlabací, probíjecí, rycí, ubírací, brousicí a jiné)

VI-59 Nástroje strojní (pro upnutí do strojů a přístrojů, použité popř. pro ruční práci - nástroje tvářecí)

VI-60 Ručně ovládané stroje a přístroje - ochranné přístroje

VII. Průmyslové škodliviny, horké látky a předměty, oheň a výbušniny

VII-61 Látky jedovaté - pevné, tekuté, jedovaté a nedýchatelné plyny

VII-62 Látky žíravé a leptavé (i pokud jsou současně horké)

VII-63 Horké látky tekuté i plynné (páry)

VII-64 Horké látky pevné, horké předměty, zařízení apod.

VII-65 Látky hořlavé a vznětlivé, explozivní plyny, oheň

VII-66 Výbušniny (trhaviny, třaskaviny, střelivo) a střelné zbraně

VII-67 Škodlivé paprsky (záření)

VIII. Kotle, nádoby a vedení (potrubí) pod tlakem

VIII-68 Kotle, nádoby a vedení (potrubí) pod tlakem

IX. Elektřina

IX-69 Elektřina vysokého napětí (nad 300 voltů proti zemi)

IX-70 Elektřina středního a nízkého napětí (do 300 voltů proti zemi)

X. Lidé, zvířata a přírodní živly

X-71 Zvířata

X-72 Úmyslné i neúmyslné poškození, násilí, zranění druhou osobou, živelní pohromy a jiné přírodní vlivy, atmosféra pracoviště

XI. Jiné zdroje

XI-73 Zábavní, sportovní, tělocvičné nářadí a zařízení (včetně mechanických), gymnastické, sportovní a taneční výkony bez nářadí

XI-74 Komplikace při neléčebných lékařských zákrocích, nehody při léčebných zákrocích a jejich opožděné komplikace

XI-75 Jiné zdroje, které nelze zařadit do předchozích značek

(3) **Klasifikační schéma příčin úrazů**

1. Vadný nebo nepříznivý stav zdroje úrazu (nikoli pracoviště)
2. Chybějící nebo nedostatečná ochranná zařízení a zajištění
3. Chybějící (nepřidělené), nedostatečné nebo nevhodné osobní ochranné pracovní prostředky
4. Nepříznivý stav nebo vadné uspořádání pracoviště popř. komunikace (i když je pracoviště zdrojem úrazu)
5. Závady v osvětlení a viditelnosti, nepříznivé vlivy hluku, otřesů a vadného ovzduší na pracovišti (na komunikaci)
6. Nesprávná organizace práce .
7. Neobeznámenost s podmínkami bezpečné práce a nedostatek potřebné kvalifikace (teoretických znalostí, dovednosti, zácviku, přizpůsobení apod.)
8. Používání nebezpečných postupů nebo způsobů práce vč. jednání bez oprávnění, proti zákazu, prodlévání v ohroženém prostoru
9. Odstranění nebo nepoužívání předepsaných bezpečnostních zařízení a ochranných opatření
10. Nepoužívání (nesprávné používání) předepsaných a přidělených osobních ochranných pracovních prostředků (přístrojů)
11. Ohrožení jinými osobami (odvedení pozornosti při práci, žerty, hádky a jiná nesprávná či nebezpečná jednání druhých osob)
12. Nedostatky osobních předpokladů k řádnému pracovnímu výkonu (chybějící tělesné předpoklady, smyslové nedostatky, nepříznivé osobní vlastnosti a okamžité psychofyziologické stavy) a riziko práce
13. Ohrožení zvířaty a přírodními živly
14. Nezjištěné příčiny

275

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. června 1988 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rakouské republiky o spolupráci při předcházení a odhalování soudně trestných činů a zajišťování bezpečnosti silniční dopravy.

S Dohodou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 15 odst. 1 dnem 1. června 1990. Tímto dnem pozbyla platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o kriminalistické spolupráci na řekách Dunaj, Morava a Dyje ze dne 5. prosince 1975, vyhlášená č. 34/1976 Sb.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rakouské republiky o spolupráci při předcházení a odhalování soudně trestných činů a zajišťování bezpečnosti silniční dopravy

Vláda Československé socialistické republiky

a

vláda Rakouské republiky

vedeny přáním usnadnit a prohloubit spolupráci bezpečnostních orgánů obou smluvních stran při předcházení a odhalování soudně trestných činů a při zajišťování bezpečnosti v silniční dopravě

se dohodly na tomto:

I. ČÁST

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Smluvní strany se zavazují v rozsahu ustanovení této dohody spolupracovat a poskytovat si pomoc při předcházení a odhalování soudně trestných činů a při zajišťování bezpečnosti v silniční dopravě.

Článek 2

Smluvní strany si poskytují vzájemně pomoc na žádost; bez žádosti, předpokládá-li se zájem druhé smluvní strany.

Článek 3

(1) Při vyřizování žádostí se použije právního řádu dožádaného státu. Pokud je to slučitelné se zásadami právních předpisů o řízení dožádaného státu mohou však být na požádání státu dožadujícího použity jeho odlišné předpisy o řízení.

(2) Pravomoci bezpečnostních orgánů se řídí vnitrostátními právními předpisy.

Článek 4

Každá smluvní strana si hradí náklady, které jí vznikly v souvislosti s poskytnutím pomoci.

Článek 5

Při provádění této dohody se veškerý služební styk uskutečňuje přímo mezi federálním ministerstvem vnitra Československé socialistické republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Rakouské republiky.

Článek 6

(1) Žádosti o pomoc a vzájemná výměna informací se předávají písemně; v případě naléhavosti ústně s tím, že následně budou písemně potvrzeny.

(2) Každá smluvní strana používá svůj jazyk.

(3) S informacemi označenými jednou smluvní stranou jako důvěrné musí druhá smluvní strana zacházet jako s vlastními důvěrnými informacemi. Bez výslovného souhlasu nesmějí být dále předávány.

II. ČÁST

SPOLUPRÁCE A POMOC PŘI PŘEDCHÁZENÍ A ODHALOVÁNÍ SOUDNĚ TRESTNÝCH ČINŮ

Článek 7

Pomoc podle této dohody zahrnuje zejména:

1. Vzájemnou informaci o okolnostech, jejichž znalost může přispět k zabránění nebo odhalení soudně trestného činu anebo k objasnění podezření z takového činu.
2. Zjišťování místa pobytu osob podezřelých ze spáchání soudně trestného činu na území druhé smluvní strany, jakož i místa pobytu osob uprchlých a pohřešovaných, nelze-li vyloučit, že se staly obětí soudně trestného činu.
3. Zjišťování místa pobytu a předběžné zadržení:
   a) osob vyšetřovaných pro soudně trestný čin, které uprchly z vyšetřovací vazby nebo z místa předběžného zadržení, osob uprchlých z výkonu trestu odnětí svobody nebo z výkonu ochranného opatření spojeného s omezením svobody;
   b) osob nezletilých, jsou-li hledány na žádost jejich rodičů nebo osob, jimž jsou svěřeny do výchovy nebo do opatrovnictví, uprchlých chovanců nebo osob duševně nemocných, a to za účelem zabránění soudně trestným činům.
4. Součinnost při identifikaci osob uvedených v bodě 2 a 3 a poskytování si jejich fotografií a daktyloskopických otisků prstů.
5. Součinnost při identifikaci neznámých mrtvol.
6. Pátrání po předmětech, na kterých nebo kterými byl na území druhé smluvní strany spáchán soudně trestný čin, jakož i jejich zajištění.

Článek 8

(1) Orgány uvedené v článku 5 této dohody si budou vyměňovat zkušenosti a spolupracovat při organizaci a taktice předcházení a odhalování zvláště nebezpečných soudně trestných činů, zejména na úseku:

a) trestných činů proti životu a zdraví, včetně projevů mezinárodního terorismu;
b) kriminality v oblasti omamných látek;
c) padělání platidel;
d) krádeží uměleckých předmětů a automobilů.

(2) Orgány uvedené v článku 5 této dohody budou si dále vyměňovat zkušenosti o používaných metodách, prostředcích a kriminalistické technice.

(3) Výměna zkušeností zahrnuje i předávání odborné literatury a jiných publikací v záležitostech, které jsou předmětem této dohody.

Článek 9

(1) Pomoc se neposkytuje, jestliže:

a) čin, kterého se žádost týká, není podle práva dožádaného státu činem soudně trestným;
b) vyřízení žádosti by mohlo být zásahem do svrchovanosti dožádaného státu, ohrozit jeho bezpečnost, příčit se zásadám jeho právního řádu nebo porušit jiné podstatné zájmy dožádaného státu;
c) se o ni žádá pro čin, který podle názoru dožádaného státu je trestným činem politického charakteru, u něhož se zřetelem ke všem okolnostem případu, zejména způsobu spáchání, použitým nebo zamýšleným prostředkům nebo závažnosti vzniklých nebo možných následků nepřevažuje kriminální charakter;
d) čin, jehož se žádost týká, je podle názoru dožádaného státu vojenským trestným činem;
e) čin, jehož se žádost týká, spočívá podle názoru dožádaného státu výhradně v porušení předpisů o daních a dávkách, monopolních nebo devizových předpisů nebo předpisů o hospodaření se zbožím nebo o zahraničním obchodě;
f) čin, jehož podstata podle názoru dožádaného státu v souladu s jeho právním řádem spočívá výlučně v porušení předpisů o dovozu, vývozu a průvozu zboží.

(2) Neposkytne-li se právní pomoc zcela nebo zčásti nebo jsou-li překážky vyřízení žádosti, vyrozumí se o tom s uvedením důvodů dožadující orgán.

Článek 10

Za účelem objasnění podezření ze spáchání soudně trestného činu, odborné konzultace a pomoci, po dohodě orgánů uvedených v článku 5 této dohody, mohou být jejich zástupci přítomni na území druhé smluvní strany; nejsou však oprávněni vykonávat úřední činnost.

Článek 11

(1) Na žádost se umožní osobám urychleně se dostavit na místo identifikace na území druhé smluvní strany. Náklady s tím spojené uhradí dožadující smluvní strana.

(2) Tyto osoby nesmějí být na území druhé smluvní strany trestně stíhány ani vzaty do vazby ani jinak podrobeny omezení osobní svobody pro soudně trestný čin spáchaný před vstupem na její území, nebo z jiného dříve nastalého důvodu, jestliže jejich přítomnost již není nutná a neprodleně opustí území dožadující smluvní strany v době stanovené pro návrat.

III. ČÁST

SPOLUPRÁCE PŘI ZAJIŠŤOVÁNÍ BEZPEČNOSTI V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

Článek 12

(1) Orgány uvedené v článku 5 v této dohodě se budou vzájemně informovat a poskytovat si analýzy a výsledky výzkumů, týkajících se bezpečnosti silničního provozu a prostředků, sloužících k jeho zajišťování. Spolupráce v této oblasti zahrnuje zejména:

a) výměnu informací o okolnostech důležitých pro silniční provoz, jako jsou hustota provozu, poruchy provozu, mimořádné vlivy počasí a opatřeních - jako objížďky, omezení provozu - která jsou prováděna v zájmu plynulého provozu a k ulehčení provozu přes státní hranice;
b) výměnu informací o získaných zkušenostech z oblasti organizace a řízení silniční dopravy;
c) výměnu informací o formách a výsledcích předcházení dopravní nehodovosti;
d) výměnu zkušeností z postupu při vyšetřování dopravních nehod a z organizace záchranné služby na místě nehody;
e) výměnu informací o platných dopravních předpisech a o jejich změnách.

(2) V záležitostech zajišťování bezpečnosti v silniční dopravě se uskutečňuje veškerý služební styk přímo mezi orgány uvedenými v článku 5 této dohody. Tyto orgány si vzájemně sdělí jiné příslušné orgány, které také budou provádět výměnu informací podle odst. 1 písmene a).

IV. ČÁST

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Zástupci orgánů uvedených v článku 5 této dohody se setkají alespoň jednou ročně k projednání všech otázek, které vyplynou z provádění této dohody.

Článek 14

Tato dohoda se nedotýká závazků obsažených v jiných dvoustranných smlouvách, zejména ve Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci ve věcech trestních ze dne 18. listopadu 1982 a ve Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vydávání z 18. listopadu 1982, a ve smlouvách mnohostranných.

Článek 15

(1) Tato dohoda nabývá platnosti prvním dnem třetího měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém si smluvní strany vzájemně písemně diplomatickou cestou sdělí, že jsou splněny vnitrostátní předpoklady pro vstup této dohody v platnost.

(2) Tato dohoda zůstává v platnosti, pokud ji jedna z obou smluvních stran písemně diplomatickou cestou nevypoví. V tomto případě pozbývá dohoda platnosti uplynutím 6 měsíců ode dne doručení výpovědi.

Článek 16

Dnem, kdy tato dohoda vstoupí v platnost, pozbývá platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o kriminalistické spolupráci na řekách Dunaj, Morava a Dyje ze dne 5. prosince 1975.

Dáno v Praze dne 21. června 1988 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:
JUDr. Vratislav **Vajnar** v. r.
ministr vnitra ČSSR

Za vládu
Rakouské republiky:
dr. Karl **Blecha** v. r.
spolkový ministr vnitra
Rakouské republiky

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

OPATŘENÍ

ministerstva financí, cen a mezd České republiky
ze dne 20. června 1990
o úlevách u soudních poplatků

Ministerstvo financí, cen a mezd České republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České republiky podle § 18 odst. 2 zákona České národní rady č. 147/1984 Sb., o soudních poplatcích, stanoví:

§ 1

Od soudních poplatků jsou osvobozeny návrhy na předběžné opatření, podané před zahájením řízení podle § 74 a násl. občanského soudního řádu.

§ 2

Poplatek podle položky 20 přílohy k vyhlášce č. 151/1984 Sb., kterou se provádí zákon o soudních poplatcích, za sepsání návrhu na zahájení řízení nebo za sepsání odvolání proti rozhodnutí do protokolu se nevybere od občanů, je-li navrhované soudní řízení osvobozeno podle § 10 odst. 1 zákona a v ostatních případech v témže rozsahu, v jakém je žadatel osvobozen od poplatků za navrhované soudní řízení podle § 10 odst. 2 a 3 zákona č. 147/1984 Sb., o soudních poplatcích.

§ 3

Předsedové krajských soudů mohou poplatníkům na jejich žádost k odstranění nesrovnalosti nebo tvrdosti prominout zcela nebo zčásti poplatek za soudní řízení nebo jednotlivé úkony, jestliže nepřesahuje 20 000 Kčs. Poplatek přesahující tuto částku může prominout ministerstvo spravedlnosti České republiky v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd České republiky.

§ 4

Zrušuje se pro území České republiky výnos o úlevách u soudních poplatků, č. j. 153/2 355/1985.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů.

Ministr:
Ing. **Nikodým** v. r.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 - Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrovova 14 a **ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.